

Suvestinė redakcija nuo 2019-07-01 iki 2020-11-19

Istatymas paskelbtas: TAR 2014-11-21, i. k. 2014-17299



**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMAS
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBIŲ NARIŲ SPRENDIMŲ
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE TARPUSAVIO PRIPAŽINIMO IR VYKDYMO**

2014 m. lapkričio 13 d. Nr. XII-1322
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo paskirtis – užtikrinti tam tikrų baudžiamąjį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos teisės aktų, kuriuose taikomas sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principas, įgyvendinimą.

2. Šiuo įstatymu nustatoma:

- 1) Europos Sąjungos valstybių narių teismų sprendimų dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;
- 2) Lietuvos Respublikos teismų priimtų sprendimų dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos;
- 3) Europos Sąjungos valstybių narių teismų ir kitų kompetentingų institucijų sprendimų dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ir sprendimų dėl probacijos pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;
- 4) Lietuvos Respublikos teismų priimtų sprendimų dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ir sprendimų dėl probacijos perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos;
- 5) Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų sprendimų dėl kardomųjų priemonių (išskyrus suėmimą) pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;

6) Lietuvos Respublikos teismų, prokurorų, ikiteisminio tyrimo pareigūnų baudžiamojo proceso metu paskirtų tam tikrų rūšių kardomųjų priemonių ar kitų procesinių prievartos priemonių perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos;

7) Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų išduotų Europos apsaugos orderių pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

8) Lietuvos Respublikos teismų ar ikiteisminio tyrimo teisėjų išduotų Europos apsaugos orderių perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

9) Europos tyrimo orderių pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

10) Lietuvos Respublikoje išduotų Europos tyrimo orderių perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

11) turto (arba įrodymų) arešto aktų pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje tvarka ir sąlygos;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

12) Lietuvos Respublikoje išduotų turto (arba įrodymų) arešto aktų liudijimų perdavimo vykdyti kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms tvarka ir sąlygos.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

3. Šiuo įstatymu įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Alternatyvioji bausmė** – su laisvės atėmimu nesusijusi bausmė ar kita poveikio priemonė, kurią sudaro nuteistajam paskirtas vienas arba keli įpareigojimai ir (ar) draudimai, išskyrus Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos paskirtą

piniginę sankciją arba Europos Sąjungos valstybės narės teismo priimtą sprendimą konfiskuoti.

2. **Apsaugos priemonė** – baudžiamojo proceso metu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 132¹ straipsniu, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 72¹ straipsniu ar Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 5 straipsniu priimamu sprendimu, pavojingam asmeniui nustatomas vienas arba keli draudimai ir (ar) įpareigojimai, siekiant apsaugoti saugomą asmenį nuo nusikalstamos pavojingo asmens veikos, kuri gali kelti pavojų to saugomo asmens gyvybei, fiziniam arba psichiniam neliečiamumui, orumui, asmens laisvei arba lytiniam neliečiamumui.

3. **Europos apsaugos orderis** – sprendimas dėl saugomo asmens apsaugos priemonės, priimamas to asmens prašymu, siekiant toliau užtikrinti jo apsaugą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. **Europos tyrimo orderis** – prokuroro, teismo ar kitos kompetentingos teisminės institucijos priimtas arba patvirtintas sprendimas dėl proceso veiksmų, kuriais siekiama surinkti įrodymų, atlikimo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba jau surinktų įrodymų gavimo iš jos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

5. **Gyvenamoji vieta** – Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.16 straipsnyje nurodyta fizinio asmens gyvenamoji vieta.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

6. **Liudijimas** – nustatytos formos dokumentas, kuriuo liudijamas prašymas dėl teismo ar kitos kompetentingos institucijos sprendimo (nuosprendžio, nutarties, nutarimo) pripažinimo ir vykdymo ir kuriame nurodoma visa pagrindinė su įtariamuoju, kaltinamuoju ar nuteistuoju, teismo ar kitos kompetentingos institucijos sprendimu (nuosprendžiu, nutartimi, nutarimu), baudmės ar kitos poveikio priemonės atlikimu susijusi ir kita būtina informacija.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

7. **Pavojingas asmuo** – fizinis asmuo, kuriam nustatytas vienas ar keli Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 132¹ straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 72¹ straipsnyje, Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 5 straipsnyje nurodyti draudimai ir (ar) įpareigojimai.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

8. Priežiūros valstybė – Europos Sąjungos valstybė narė, kuriai perduotas teismo sprendimas dėl probacijos, dėl su laisvės atėmimu nesusijusios baudmės arba dėl kardomųjų priemonių vykdymo.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

9. Probacijos priemonė – nuteistajam paskirti vienas ar keli įpareigojimai ir (ar) draudimai, taikomi vietoj laisvės atėmimo baudmės ar kitos su laisvės atėmimu susijusios priemonės tais atvejais, kai nuteistasis lygtinai paleidžiamas iš laisvės atėmimo vietos arba kai visiškai ar iš dalies atidedamas paskirtos laisvės atėmimo baudmės ar kitos su laisvės atėmimu susijusios priemonės vykdymas, arba kai nuteistasis lygtinai atleidžiamas nuo laisvės atėmimo baudmės ar kitos su laisvės atėmimu susijusios priemonės prieš terminą.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

10. Saugomas asmuo – fizinis asmuo, kuriam taikoma apsauga, remiantis paskirta apsaugos priemone.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

11. Socialinė rehabilitacija – visuma socialinių, psichologinių, teisinių, pedagoginių priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti nuteistojo sėkmingą reintegraciją į visuomenę.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

12. Sprendimas dėl kardamosios priemonės – baudžiamojo proceso metu priimtas sprendimas, kuriuo kaip įtariamojo, kaltinamojo ar nuteistojo suėmimo (kardomojo kalinimo) alternatyva taikomas vienas ar keli iš šių įpareigojimų ir (ar) draudimų:

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

1) įpareigojimas informuoti sprendimą dėl kardamosios priemonės vykdančios valstybės kompetentingą instituciją apie visus gyvenamosios vietos pakeitimus;

2) draudimas lankytis tam tikroje sprendimą dėl kardamosios priemonės priėmusios arba jį vykdančios valstybės vietovėse, vietose ar nurodytuose regionuose;

3) įpareigojimas būti tam tikroje vietoje tam tikru laiku;

- 4) įpareigojimas ar draudimas, kuriuo apribojamas išvykimas iš sprendimą dėl kardomosios priemonės vykdančios valstybės teritorijos;
- 5) įpareigojimas nustatytu laiku užsiregistruoti nurodytoje institucijoje;
- 6) įpareigojimas vengti kontaktų su konkrečiais asmenimis, susijusiais su įtariama nusikalstama veika;
- 7) draudimas užsiimti tam tikra veikla, susijusia su įtariama nusikalstama veika;
- 8) draudimas vairuoti transporto priemonę;
- 9) įpareigojimas sumokėti tam tikrą piniginių užstatą arba suteikti kitos rūšies garantiją, kuri gali būti sumokama nustatytais dalimis arba visa iš karto.

13. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės – baudžiamojo proceso metu teismo priimtas galutinis nuosprendis ar kitas sprendimas, kuriuo nuteistajam paskirta laisvės atėmimo bausmė ar kita priemonė, susijusi su terminuotu ar neterminuotu laisvės atėmimu.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

14. Sprendimas dėl probacijos – teismo priimtas galutinis nuosprendis ar remiantis šiuo nuosprendžiu kompetentingos institucijos priimtas galutinis sprendimas, kuriuo nuteistasis lygtinai paleidžiamas iš laisvės atėmimo vietos ir (ar) kuriuo nuteistajam paskiriama viena arba kelios probacijos priemonės.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

15. Sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės – baudžiamojo proceso metu teismo priimtas galutinis nuosprendis ar kitas sprendimas, kuriuo nuteistajam paskirta:

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

- 1) laisvės atėmimo bausmė ar kita su laisvės atėmimu susijusi priemonė, tačiau nuteistasis buvo lygtinai paleistas iš laisvės atėmimo vietos remiantis šiuo sprendimu arba vėlesniu sprendimu dėl probacijos, paskiriant nuteistajam vieną ar kelias probacijos priemones;
- 2) laisvės atėmimo bausmė ar kita su laisvės atėmimu susijusi priemonė, kurios vykdymas buvo visiškai ar iš dalies atidėtas remiantis šiuo sprendimu arba vėlesniu sprendimu dėl probacijos, paskiriant nuteistajam vieną ar kelias probacijos priemones;
- 3) laisvės atėmimo bausmė ar kita su laisvės atėmimu susijusi priemonė, nuo kurios nuteistasis buvo lygtinai atleistas prieš terminą remiantis šiuo sprendimu arba

vėlesniu sprendimu dėl probacijos, paskiriant nuteistajam vieną ar kelias probacijos priemones;

4) alternatyvioji bausmė.

16. Turto (arba įrodymų) arešto aktas – procesinis dokumentas, išduodamas siekiant laikinai apsaugoti daiktus, dokumentus ar kitą turtą, kurie galėtų būti konfiskuoti, nuo sunaikinimo, pakeitimo, išvežimo iš vykdančiosios valstybės, pardavimo ar kitokio perleidimo. Airijos ir Danijos Karalystės atžvilgiu turto (arba įrodymų) arešto aktu taip pat laikomas ir procesinis dokumentas, išduodamas siekiant laikinai apsaugoti daiktus, dokumentus ar kitą turtą, kurie galėtų būti pripažinti turinčiais įrodomąją reikšmę baudžiamajame procese, nuo sunaikinimo, pakeitimo, išvežimo iš vykdančiosios valstybės, pardavimo ar kitokio perleidimo.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

II SKYRIUS

SPRENDIMŲ DĖL LAISVĖS ATĖMIMO BAUSMĖS PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS LIETUVOS RESPUBLIKOJE

3 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje pagrindai ir sąlygos

1. Siekdama sudaryti palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai, Lietuvos Respublika pripažįsta ir vykdo kitos Europos Sąjungos valstybės narės priimtą sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, kai yra visos šios sąlygos:

1) nuteistasis yra Lietuvos Respublikos pilietis;

2) nuteistojo gyvenamoji vieta yra Lietuvos Respublikoje arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje yra priimtas teismo, administracinis ar kitoks sprendimas, pagal kurį bausmę atlikęs asmuo bus deportuotas arba išsiųstas į Lietuvos Respubliką;

3) nenustatoma šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės.

2. Lietuvos Respublika gali pripažinti ir vykdyti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir kitais atvejais, negu numatyta šio straipsnio 1 dalyje, kai yra visos šios sąlygos:

1) nuteistasis yra Lietuvos Respublikos pilietis arba nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantis asmuo;

2) nuteistasis sutinka, kad Lietuvos Respublika perimtų vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės;

3) Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija sutinka, kad sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje sudarytų palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai;

4) nenustatoma šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės.

3. Sprendžiant, ar sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje sudarytų palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai, su kita Europos Sąjungos valstybe nare gali būti konsultuojamasi šio įstatymo 6 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Tais atvejais, kai nuteistasis pabėgo ar sugrįžo į Lietuvos Respubliką dėl to, kad kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje dėl jo yra pradėtas baudžiamasis procesas ar buvo priimtas apkaltinamasis teismo nuosprendis, arba kai kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje yra priimtas teismo, administracinis ar kitoks sprendimas, pagal kurį atlikęs bausmę asmuo bus deportuotas arba išsiųstas į Lietuvos Respubliką, sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti pripažįstamas ir vykdomas Lietuvos Respublikoje ir tuo atveju, kai nėra šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto nuteistojo sutikimo.

5. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti perimtas vykdyti nepaisant to, ar nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

4 straipsnis. Institucijos, pripažįstančios kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės

1. Kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės Lietuvos Respublikoje pripažįsta:

1) nuteistojo gyvenamosios vietos apylinkės teismas;

2) jeigu nuteistasis atlieka bausmę Lietuvos Respublikos pataisos įstaigoje, – bausmės atlikimo vietos apylinkės teismas;

3) jeigu pagal turimus duomenis neįmanoma nustatyti konkretaus kompetentingo teismo pagal šios dalies 1 ir 2 punktuose nustatytą tvarką, – Vilniaus miesto apylinkės teismas.

2. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos kreipimasi pripažinti ir vykdyti Lietuvos Respublikoje sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės teismas gauna per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją.

5 straipsnis. Inicatyva perduoti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdyti Lietuvos Respublikai

1. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti pripažįstamas ir vykdomas Lietuvos Respublikoje tik esant kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos kreipimuisi.

2. Nuteistojo ar jo šeimos nario arba jo gynėjo prašymu Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, siūlydama sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės perduoti vykdyti Lietuvos Respublikai, jeigu tai sudarytų palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai.

3. Įstatymu neribojama nuteistojo ar jo šeimos nario arba jo gynėjo teisė tiesiogiai kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją su prašymu inicijuoti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimą vykdyti Lietuvos Respublikai.

6 straipsnis. Konsultacijos dėl sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti Lietuvos Respublikai

1. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija kreipiasi dėl konsultacijos siekdama nustatyti, ar sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje sudarytų palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija patikrina, ar nuteistasis yra Lietuvos Respublikos pilietis, ar turi gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ir socialinių, šeimos, ekonominių ar kitų svarbių ryšių, siejančių jį su Lietuvos Respublika ir sudarančių palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija turi teisę kreiptis į kitas institucijas dėl reikalingos informacijos ar nuomonės pateikimo. Įvertinusi surinktą informaciją, Teisingumo ministerija kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai gali pateikti pagrįstą nuomonę, kad sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdant Lietuvos Respublikoje palankesnės sąlygos nuteistojo socialinei reabilitacijai nebus sudarytos.

2. Jeigu konsultacijų šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka nebuvo, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija pagrįstą nuomonę kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai gali pateikti ir savo iniciatyva ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo dokumentų, nurodytų šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje, gavimo dienos. Kai kita Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, apsvarsčiusi pagrįstą nuomonę, nusprendžia, kad nėra tikslinga atšaukti Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija gautus dokumentus, nurodytus šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje, teismui persiunčia per tris darbo dienas nuo kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos atsakymo gavimo dienos.

3. Šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais konsultacijos su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija yra privalomos. Atsižvelgdama į konsultacijų rezultatus, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija gali nesutikti, kad sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje sudarys palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai, ir nedelsdama apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, grąžindama jai šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus, jeigu jie buvo gauti.

4. Šiame straipsnyje nurodyti Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos veiksmai yra neskundžiami.

7 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimas

1. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (toliau – Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR), 4 straipsnyje nurodytą liudijimą, per penkias darbo dienas nuo visų dokumentų gavimo dienos persiunčia juos šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamam teismui. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytam teismui taip pat pateikia informaciją apie šio įstatymo 6 straipsnyje nustatyta tvarka vykusias konsultacijas, jeigu jų buvo, ir prideda susijusių dokumentų nuorašus. Jeigu nuteistasis yra Lietuvos Respublikoje, jam išsiunčiamas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos parengtas standartinis pranešimas, supažindinantis su jos sprendimu perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės

atėmimo bausmės Lietuvos Respublikai. Atlikusi šiuos veiksmus, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai kartu pateikiama informacija apie lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigų reglamentuojančias Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatas, jeigu to buvo prašoma liudijime.

2. Teismo pirmininkas ar jo pavaduotojas arba teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininkas, gavę šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus, paskiria teisėją, nagrinėsiantį šį klausimą.

3. Paskirtojo teisėjo nurodymu nuteistajam, jo gynėjui, prokurorui pranešama apie klausimo nagrinėjimo laiką ir pasiūloma pateikti atsiliepiamus dėl jo. Šie asmenys į teismo posėdį nešaukiami.

4. Teismas, išnagrinėjęs klausimą rašytinio proceso tvarka, priima vieną iš šių nutarčių:

1) pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės;

2) atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, jeigu nustatomi šio įstatymo 8 straipsnyje nurodyti pagrindai atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės. Šiame punkte nurodyta nutartis turi būti motyvuota.

5. Teismas, priėmęs vieną iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų nutarčių, nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, nuteistajam, jo gynėjui ir prokurorui išsiunčia priimtos nutarties nuorašą arba kopiją.

6. Teismo nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės arba atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės prokuroras, nuteistasis ar jo gynėjas gali skųsti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 364 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu nuteistajam buvo paskirta priverčiamoji medicinos priemonė, ši teismo nutartis gali būti skundžiama pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 405 straipsnio 6 dalies nuostatas.

8 straipsnis. Atsisakymas pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės

1. Teismas atsisako pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, jeigu:

1) sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;

2) sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės priimtas dėl nusikalstamos veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nėra laikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu;

3) sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės priimtas dėl nusikalstamos veikos, dėl kurios gali būti taikomi Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai, ir yra suėję Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 96 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminai;

4) nuteistasis nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo sulaukęs amžiaus, nuo kurio pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą galima baudžiamoji atsakomybė už jo padarytą nusikalstamą veiką;

5) sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

6) gautas šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas liudijimas yra neišsamus arba akivaizdžiai neatitinka sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ir nebuvo papildytas ar ištaisytas per teismo nustatytą terminą arba šis liudijimas nėra išverstas į lietuvių kalbą, taip pat kai nėra gautas sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ar jo esminių dalių vertimas į lietuvių kalbą, jeigu šių dokumentų turinys yra nepakankamas sprendimui priimti ir teismas prašė šį vertimą pateikti;

7) nuteistasis pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus naudojami imunitetu nuo baudžiamosios jurisdikcijos;

8) sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimo gavimo metu nuteistajam likusios laisvės atėmimo bausmės dalis yra trumpesnė negu šeši mėnesiai;

9) nuteistasis asmeniškai nedalyvavo šį klausimą nagrinėjant teisme, kuris priėmė sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, išskyrus atvejus, kai liudijime pažymima, kad:

a) jam asmeniškai ir laiku buvo įteiktas teismo šaukimas arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą nagrinėjimo teisme laiką ir vietą tokiu būdu, kad yra akivaizdu, jog jis žinojo apie numatytą nagrinėjimą teisme, taip pat kad asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jeigu jis neatvyks į nagrinėjimą teisme, arba

b) jis, žinodamas apie numatomą nagrinėjimą teisme, įgaliojo savo pasirinktą ar valstybės paskirtą gynėją jį ginti nagrinėjimo teisme metu ir gynėjas iš tiesų asmenį gynė nagrinėjimo teisme metu, arba

c) jam įteikus sprendimą ir aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kuriuos nagrinėjant šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie

suteikia galimybę bylą, įskaitant naujus įrodymus, pakartotinai nagrinėti iš esmės, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo, arba per nustatytą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą, arba nepateikė apeliacinio skundo;

10) kita Europos Sąjungos valstybė narė nesutiko dėl nuteistojo patraukimo baudžiamojon atsakomybėn, nuteisimo, teismo nuosprendžiu paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar kitokio jo laisvės apribojimo Lietuvos Respublikoje dėl kitų nusikalstamų veikų, padarytų iki sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimo perdavimo;

11) sprendimu dėl laisvės atėmimo paskirta priverčiamoji medicinos priemonė arba kita su laisvės atėmimu susijusi priemonė, kurios Lietuvos Respublika dėl savo teisinės ar sveikatos priežiūros sistemų ypatumų negali vykdyti, ir tokia priemonė šio įstatymo 9 straipsnyje nustatyta tvarka negali būti suderinta su Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse numatytomis bausmėmis ar kitomis priemonėmis.

2. Šio straipsnio 1 dalies 5, 6, 8, 9 ir 11 punktuose numatytais atvejais, prieš nusprendamas atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, teismas tinkamu būdu konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją. Jeigu per nustatytą terminą reikalinga informacija nėra gaunama, teismas priima nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės. Prireikus gauti papildomos informacijos, teismas gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir kitais atvejais.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais teismas, pasikonsultavęs su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, vietoj sprendimo atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, esant galimybei ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimui, gali nuspręsti iš dalies pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės. Toks sprendimas priimamas šio įstatymo 7 straipsnyje nustatyta tvarka. Teismas privalo užtikrinti, kad dėl iš dalies pripažinto sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės nepailgėtų bausmės ar kitos priemonės trukmė arba kitaip nebūtų nepagrįstai apsunkinta nuteistojo teisinė padėtis.

9 straipsnis. Laisvės atėmimo bausmės suderinimas su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais įstatymais

1. Teismas, nusprendęs pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, ta pačia nutartimi suderina kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirtą laisvės atėmimo bausmę ar kitą priemonę su Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse numatytais bausmėmis ar kitomis priemonėmis.

2. Suderintos bausmės ar kitos priemonės trukmė turi kuo labiau atitikti kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirtą bausmę ar priemonę ir negali būti pakeista bauda ar kita turtinio pobūdžio bausme ar priemone.

3. Suderintos bausmės ar kitos priemonės trukmė gali būti sutrumpinta tik tuo atveju ir tik tiek, kiek ji viršija maksimalią bausmės ar kitos priemonės trukmę, kuri gali būti paskirta pagal Lietuvos Respublikos baudžiamuosius įstatymus už atitinkamą nusikalstamą veiką.

4. Suderinta bausmė ar kita priemonė negali būti griežtesnės negu kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo skirta bausmė ar kita priemonė.

5. Jeigu nuteistajam skiriama terminuoto laisvės atėmimo bausmė, teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 50 straipsnio 3 dalimi, parenka bausmės atlikimo vietą.

6. Teismas privalo įskaityti į bausmę ar į kitą priemonę visą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atliktos bausmės ar kitos priemonės laiką ir visą kardomojo kalinimo laiką, kurį nuteistasis buvo sulaikytas ir suimtas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Lietuvos Respublikoje tol, kol buvo sprendžiamas klausimas dėl sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perėmimo vykdyti Lietuvos Respublikoje.

7. Jeigu nuteistajam Lietuvos Respublikos teismo įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu už kitą nusikalstamą veiką paskirta terminuoto laisvės atėmimo bausmė arba laisvės atėmimas iki gyvos galvos, teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso nuostatomis ir atsižvelgdamas į šio įstatymo 15 straipsnio nuostatas, išsprendžia klausimą dėl paskirtų bausmių subendrinimo.

10 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimo terminai

1. Nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės arba nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės teismas priima ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų gavimo teisme dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nutarties priėmimo termino eiga sustoja, jeigu teismas šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais kreipiasi į kitos Europos

Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją su prašymu per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino eiga atsinaujina nuo tos dienos, kai gaunami papildomi paaiškinimai ar kita reikalinga informacija.

3. Galutinis sprendimas pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės arba atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, įskaitant skundo nagrinėjimo apeliacine tvarka terminus, turi būti priimtas ne vėliau kaip per devyniasdešimt dienų nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų gavimo teisme dienos.

4. Jeigu išimtiniais atvejais galutinis sprendimas per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą nėra priimtas, šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas atitinkamas teismas apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, nurodydamas vėlavimo priežastis ir numatomą laiką, reikalingą sprendimui priimti.

11 straipsnis. Kardomųjų priemonių skyrimas nuteistajam

1. Jeigu nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje ir yra būtina užtikrinti, kad jis liktų Lietuvos Respublikos teritorijoje tol, kol bus išspręstas klausimas ar perimti vykdyti Lietuvos Respublikoje sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, prokuroro nutarimu arba ikiteisminio tyrimo teisėjo ar teismo nutartimi nuteistajam skiriama kardomoji priemonė Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytais pagrindais, sąlygomis ir tvarka.

2. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą skirti nuteistajam kardomąją priemonę ir informacijos, kad nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje ir yra būtina skubiai užtikrinti jo dalyvavimą procese, nedelsdama persiunčia gautus dokumentus teritorinei prokuratūrai su prašymu spręsti kardamosios priemonės paskyrimo klausimą.

12 straipsnis. Nuteistojo perėmimas

1. Jeigu nuteistasis yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir įsiteisėjo Lietuvos Respublikos teismo nutartis pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, šią nutartį priėmęs teisėjas šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka kreipiasi į šio straipsnio 2 dalyje nurodytas institucijas dėl nuteistojo perėmimo iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės.

2. Nuteistojo perėmimą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės į Lietuvos Respubliką vykdo Viešojo saugumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ir Lietuvos kriminalinės policijos biuras Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka.

3. Nuteistojo perėmimas turi įvykti ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo Lietuvos Respublikos teismo nutarties pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės įsiteisėjimo dienos.

4. Jeigu susidaro nenumatytos aplinkybės, dėl kurių perimti nuteistąjį per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą nepavyksta, šio straipsnio 2 dalyje nurodytos institucijos, pasitarusios su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, nustato kitą nuteistojo perėmimo dieną. Tokiu atveju nuteistasis turi būti perimtas ne vėliau kaip per dešimt dienų nuo susitarimo dėl naujos perėmimo dienos.

5. Iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės Lietuvos Respublikos perimtas nuteistasis perkeliamas į tardymo izoliatorių, iki bus nustatyta konkreti jo bausmės atlikimo vieta. Jeigu asmuo perimtas priverčiamajai medicinos priemonei taikyti, jis perduodamas į sveikatos priežiūros įstaigą.

6. Perimto nuteistojo bausmės vykdymo Lietuvos Respublikoje išlaidos apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus nuteistojo pristatymo į Lietuvos Respublikos teritoriją išlaidas, kurios tenka kitai Europos Sąjungos valstybei narei.

13 straipsnis. Tranzitas

1. Vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje nuteisti asmenys į kitą Europos Sąjungos valstybę narę tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją gali būti vežami tik gavus Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros sutikimą.

2. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra per septynias dienas nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą dėl leidimo pervežti nuteistąjį tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją. Prie prašymo privalo būti pateiktas liudijimo nuorašas. Sprendimo priėmimą galima atidėti, iki bus pateiktas liudijimo vertimas į lietuvių arba anglų kalbą.

3. Jeigu dėl nuteistojo anksčiau padarytos veikos Lietuvos Respublikoje vykstančio baudžiamojo proceso metu yra priimta kardomoji priemonė – suėmimas arba yra priimtas ir įsiteisėjęs apkaltinamasis Lietuvos Respublikos teismo nuosprendis, dėl kurių šis asmuo turėtų būti sulaikytas arba suimtas Lietuvos Respublikoje, Lietuvos Respublikos

generalinė prokuratūra apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir Lietuvos kriminalinės policijos biurą. Susipažinusi su šia informacija, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija gali atsiimti savo prašymą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra imasi reikiamų veiksmų, siekdama užtikrinti šio asmens perdavimą Lietuvos Respublikai pagal Europos arešto orderį.

5. Prašymo dėl tranzito nereikalaujama, jeigu vykstama oro transportu be numatytų tarpinių nusileidimų. Nenumatyto nusileidimo Lietuvos Respublikos teritorijoje atveju Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra pateikia prašymą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai atsiųsti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, jeigu ši informacija nebuvo gauta per 72 valandas.

14 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje ir jo teisinės pasekmės

1. Įsiteisėjus Lietuvos Respublikos teismo nutarčiai pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, šią nutartį priėmęs teisėjas ne vėliau kaip per tris dienas nuo nutarties įsiteisėjimo ar bylos grąžinimo iš apeliacinės instancijos dienos surašo patvarkymą vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir jį kartu su sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ir nutarties pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės nuorašais išsiunčia:

1) jeigu nuteistasis yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, – šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nurodytoms institucijoms;

2) jeigu nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, – laisvės atėmimo vietai, kurioje laikomas nuteistasis, arba policijos įstaigai, kurios veiklos teritorijoje yra nuteistojo gyvenamoji vieta.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų nuorašai taip pat išsiunčiami sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą kontroliuojančiam prokurorui ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai.

3. Jeigu nuteistasis Lietuvos Respublikos teritorijoje nerandamas, policijos įstaiga informuoja nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės priėmusį teisimą, kuris priima nutartį sustabdyti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą ir apie tai

šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta tvarka praneša kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai. Nuo šio momento teisė vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės sugrįžta tai Europos Sąjungos valstybei narei. Jeigu nuteistasis vėliau surandamas Lietuvos Respublikos teritorijoje, toliau sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti vykdomas tik gavus kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimą.

4. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės ir šio įstatymo 9 straipsnyje nustatyta tvarka suderinta bausmė ar kita priemonė vykdomi pagal atitinkamus Lietuvos Respublikos įstatymus su šiame straipsnyje numatytais ypatumais.

5. Jeigu nuteistasis yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, bausmė pradedama vykdyti nedelsiant po to, kai nuteistasis šio įstatymo 12 straipsnyje nustatyta tvarka perimamas į Lietuvos Respubliką.

6. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti ginčijamas tik jį priėmusioje Europos Sąjungos valstybėje narėje pagal jos nacionalinę teisę.

7. Nuteistasis nuo bausmės atlikimo malonės ar amnestijos tvarka gali būti atleistas tiek pagal sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės priėmusios kitos Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę, tiek pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

8. Lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos klausimai sprendžiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais.

9. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo metu dėl jo kylančius neaiškumus ar abejones, jeigu jas išsprendus nepakeičiama sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės esmė, turi teisę išspręsti nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės priėmęs teismas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 362 straipsnyje nustatyta tvarka.

10. Jeigu gaunamas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimas, kuriuo panaikinamas liudijimas, arba bet koks kitas Europos Sąjungos valstybės narės teismo sprendimas, dėl kurio sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės tampa nevykdytinu, nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės priėmęs teismas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, priima nutartį nutraukti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą ir išsiunčia nutartį bausmę vykdančiai institucijai.

15 straipsnis. Nuteistojo baudžiamosios atsakomybės ribos

1. Šio įstatymo 12 straipsnyje nustatyta tvarka į Lietuvos Respubliką perimtas nuteistasis negali būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn, suimamas ar kitaip suvaržoma jo laisvė už nusikalstamą veiką, padarytą iki nuteistojo perėmimo, dėl kurios jis nebuvo perimtas, išskyrus atvejus, kai:

1) nuteistasis, turėdamas galimybę išvykti iš Lietuvos Respublikos, ja nepasinaudojo per keturiasdešimt penkias dienas nuo jo galutinio paleidimo iš bausmės atlikimo vietos arba buvo palikęs Lietuvos Respublikos teritoriją ir vėl į ją sugrįžo;

2) už nusikalstamą veiką, padarytą iki nuteistojo perėmimo, Lietuvos Respublikos įstatymuose nenumatyta su laisvės atėmimu susijusi bausmė arba baudžiamojo proceso dėl šios nusikalstamos veikos metu jam nėra taikoma kardomoji priemonė – suėmimas;

3) nuteistasis buvo sutikęs, kad Lietuvos Respublika perimtą vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės;

4) nuteistasis raštu sutinka, kad jis gali būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn, suimamas ar kitaip suvaržoma jo laisvė už nusikalstamą veiką, padarytą iki jo perėmimo, dėl kurios jis nebuvo perimtas. Nuteistojo sutikimas gaunamas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 70 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka;

5) gaunamas nuteistąjį perdavusios Europos Sąjungos valstybės narės sutikimas.

2. Prireikus gauti šio straipsnio 1 dalies 5 punkte numatytą sutikimą, Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra kreipiasi į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Kartu su prašymu dėl tokio sutikimo pateikiama 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 6 tomas, p. 34) 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir 8 straipsnio 2 dalyje nurodytas vertimas.

16 straipsnis. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informavimas

1. Teismas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas, tiesiogiai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie šiuos įsiteisėjusius sprendimus:

1) nutartį pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, įskaitant sprendimą suderinti laisvės atėmimo bausmę su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais įstatymais ir šio suderinimo motyvus;

2) nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, kartu informuodamas apie tokio atsisakymo priežastis;

3) nutartį nutraukti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą šio įstatymo 14 straipsnio 10 dalyje nurodytais atvejais;

4) nutartį sustabdyti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą, kai nuteistojo Lietuvos Respublikos teritorijoje nerandama;

5) priimtus sprendimus dėl paskirtos bausmės ar kitos priemonės pakeitimo, jos vykdymo sustabdymo arba nutraukimo.

2. Bausmę vykdanči institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas, informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją:

1) jeigu nuteistasis pabėgo iš laisvės atėmimo vietos;

2) jeigu sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės jau įvykdytas;

3) jeigu malonės ar amnestijos tvarka nuteistasis atleidžiamas nuo visos ar dalies laisvės atėmimo bausmės atlikimo;

4) apie lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos laiko pradžią ir pabaigą, jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija to paprašo liudijime.

3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai informacija perduodama bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą tokiomis sąlygomis, kad būtų galima nustatyti jo autentiškumą. Pateikiamai informacijai taip pat keliama šio įstatymo 23 straipsnio 5 dalyje nurodyti reikalavimai.

17 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės pripažinimo Lietuvos Respublikoje ypatumai, susiję su Europos arešto orderio vykdymu

1. Vilniaus apygardos teismas, nusprendęs Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 9¹ straipsnio 4 dalies 3 punkte nurodytu pagrindu atsisakyti perduoti Lietuvos Respublikos pilietį arba nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantį asmenį Europos arešto orderį išdavusiai Europos Sąjungos valstybei narei ir Lietuvos Respublikai perimti šios bausmės vykdymą, nutartimi šio įstatymo 9 straipsnyje nustatyta tvarka suderina sprendimu dėl laisvės atėmimo bausmės paskirtą bausmę su Lietuvos Respublikos baudžiamuosiuose įstatymuose nustatytais reikalavimais.

2. Jeigu Lietuvos Respublikos pilietis ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantis asmuo buvo perduotas baudžiamojo persekiojimo tikslais Europos arešto orderį išdavusiai Europos Sąjungos valstybei narei su sąlyga, kad nuteistasis bus grąžintas į Lietuvos

Respubliką atlikti jam paskirtą su laisvės atėmimu susijusią bausmę, dėl jo priimtas sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės nuteistojo pageidavimu ar Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros pareikalavimu perimamas vykdyti Lietuvos Respublikoje šio įstatymo nustatyta tvarka su šio straipsnio 3 dalyje numatytais ypatumais.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatytu atveju sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės pripažįsta nuteistojo gyvenamosios vietos arba, kai gyvenamosios vietos neįmanoma nustatyti, Vilniaus miesto apylinkės teismas, gavęs Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos persiūtą kitos Europos Sąjungos valstybės narės priimtą sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimą. Teismas, priimdamas nutartį, nesprendžia, ar yra atsisakymo pripažinti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės šio įstatymo 8 straipsnyje numatyti pagrindai.

III SKYRIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ SPRENDIMŲ DĖL LAISVĖS ATĖMIMO BAUSMĖS PERDAVIMAS VYKDYTI KITAI EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBEI NAREI

18 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei sąlygos

1. Šiame skyriuje nustatyta tvarka kitai Europos Sąjungos valstybei narei gali būti perduodami vykdyti šie Lietuvos Respublikos teismų priimti sprendimai dėl laisvės atėmimo bausmės:

1) nuosprendžiai, kuriais paskirta terminuota laisvės atėmimo bausmė arba laisvės atėmimas iki gyvos galvos;

2) nuosprendžiai (nutartys), kuriais (kuriomis) paskirta priverčiamoji medicinos priemonė – stacionarus stebėjimas bendro, sustiprinto ar griežto stebėjimo sąlygomis specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose;

3) nuosprendžiai (nutartys), kuriais (kuriomis) paskirta auklėjamojo poveikio priemonė – atidavimas į specialią auklėjimo įstaigą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Lietuvos Respublikos teismo sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui, neatsižvelgiant į jo sutikimą ar nesutikimą būti perduotam, gali būti perduodamas vykdyti jo pilietybės valstybės kompetentingai institucijai, kai yra visos šios sąlygos:

1) teismas pagrįstai mano, kad bausmės vykdymo perdavimas jo pilietybės valstybei sudarys palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei rehabilitacijai;

2) šio asmens gyvenamoji vieta yra jo pilietybės valstybėje arba Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ar Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos yra priėmę sprendimą, kuriuo remiantis bausmę atlikęs asmuo bus įpareigotas išvykti arba išsiųstas į jo pilietybės valstybę.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1903](#), 2019-01-11, paskelbta TAR 2019-01-21, i. k. 2019-00887

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Lietuvos Respublikos teismo sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui ar kitam asmeniui, turinčiam gyvenamąją vietą ar kitų glaudžių sąsajų su šia valstybe, taip pat gali būti perduodamas vykdyti šios valstybės kompetentingai institucijai, kai yra visos šios sąlygos:

1) teismas pagrįstai mano, kad bausmės vykdymo perdavimas kitai Europos Sąjungos valstybei narei sudarys palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai;

2) nuteistasis sutinka, kad kita Europos Sąjungos valstybė narė perimtų vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija sutinka perimti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės.

4. Sprendžiant, ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje bus sudarytos palankesnės sąlygos nuteistojo socialinei reabilitacijai, šio įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti konsultuojamasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

5. Tais atvejais, kai nuteistasis pabėgo ar sugrįžo į kitą Europos Sąjungos valstybę narę dėl to, kad Lietuvos Respublikoje jam yra pradėtas baudžiamasis procesas ar buvo priimtas apkaltinamasis teismo nuosprendis, sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti perduodamas šiai Europos Sąjungos valstybei narei ir negavus šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodyto nuteistojo sutikimo.

6. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės neperduodamas vykdyti, jeigu neatliktos laisvės atėmimo bausmės dalis yra trumpesnė negu šeši mėnesiai, išskyrus atvejus, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija sutinka perimti trumpesnės negu šeši mėnesiai laisvės atėmimo bausmės vykdymą.

19 straipsnis. Institucijos, sprendžiančios dėl Lietuvos Respublikos teismo sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

Dėl Lietuvos Respublikos teismo sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei sprendžia:

- 1) kai nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, – bausmės atlikimo vietos apylinkės teismas arba priverčiamosios medicinos priemonės ar auklėjamojo poveikio priemonės taikymo vietos apylinkės teismas;
- 2) kai nuteistojo nėra Lietuvos Respublikos teritorijoje, – pirmąją instanciją baudžiamąją bylą išnagrinėjęs teismas.

20 straipsnis. Inicatyva kitai Europos Sąjungos valstybei narei perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės

1. Jeigu bausmės vykdymo metu paaiškėja šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytos aplinkybės, dėl kurių sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti perduotas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, bausmę (priverčiamąją medicinos priemonę ar auklėjamojo poveikio priemonę) vykdanči institucija (toliau šiame skyriuje – bausmę vykdanči institucija), savo iniciatyva arba remdamasi nuteistojo, jo šeimos nario ar jo gynėjo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu, pateikia šio įstatymo 19 straipsnio 1 punkte nurodytam teismui teikimą perduoti vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame teikime turi būti pažymėta, ar nuteistasis sutinka, kad sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės būtų perduotas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Kartu su teikimu teismui pateikiamas užpildytas liudijimo projektas, sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės nuorašas, nuteistojo, jo šeimos nario ar jo gynėjo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymas, duomenys, pagrindžiantys, kad kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje bus sudarytos palankesnės sąlygos užtikrinti nuteistojo socialinę reabilitaciją.

21 straipsnis. Konsultacijos dėl sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

1. Konsultacijas su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais vykdo Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija. Konsultacijos nevykdomos, jeigu sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei perduodamas remiantis šios valstybės kompetentingos institucijos prašymu.

2. Šio įstatymo 18 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytu atveju, kai sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti perduodamas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei

narei tik gavus jos kompetentingos institucijos sutikimą, bausmę vykdanči institucija, prieš šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka pateikdama teismui teikimą, kreipiasi į Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją dėl konsultacijų su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija vykdymo.

3. Jeigu teismui nagrinėjant šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nurodytą teikimą kyla abejonių, ar sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo perdavimas kitai Europos Sąjungos valstybės narei sudarys palankesnes sąlygas nuteistojo socialinei reabilitacijai, teismas gali kreiptis į Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją dėl konsultacijų su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija vykdymo.

4. Kartu su kreipimusi Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai pateikiami šio įstatymo 20 straipsnyje nurodyti dokumentai.

5. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, konsultuodamasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, jai pateikia duomenis, pagrindžiančius, kad šioje valstybėje būtų sudarytos palankesnės sąlygos užtikrinti nuteistojo socialinę reabilitaciją. Gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos atsakymą, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija informaciją apie konsultacijų rezultatus perduoda bausmę vykdančiai institucijai ar teismui.

6. Jeigu negaunamas šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje nurodytas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimas perimti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, bausmę vykdanči institucija palieka šį klausimą nenagrinėtą ir apie tai informuoja nuteistąjį, jo šeimos narį ar jo gynėją.

7. Kai konsultacijos šiame straipsnyje nustatyta tvarka nebuvo vykdomos, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija pagrįstą nuomonę, kad nėra tikslinga jai perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, pateikia po to, kai jai buvo perduoti šio įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai, teismas, pasikonsultavęs su Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, įvertina pagrįstą nuomonę ir gali nuspręsti priimti nutartį atšaukti nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės šiai valstybei. Pagrįsta nuomonė išnagrinėjama ir apie priimtą sprendimą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija informuojama ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų nuo pagrįstos nuomonės gavimo teisme dienos.

22 straipsnis. Sprendimo perduoti kitai Europos Sąjungos valstybei narei vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės priėmimas

1. Teismas, gavęs šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nurodytą teikimą, rengia teismo posėdį. Į teismo posėdį teismas šaukia prokurorą, nuteistąjį, jeigu jis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, jo gynėją, bausmę vykdančios institucijos atstovą, tačiau šių asmenų nedalyvavimas klausimo nagrinėjimo nesustabdo, jeigu teismas nepripažįsta, kad jiems dalyvauti būtina.

2. Klausimo nagrinėjimas pradedamas posėdžio pirmininko pranešimu. Po to teismas išklauso į posėdį atvykusius asmenis. Teismas nuteistajam išaiškina sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei teises pasekmes ir sudaro galimybę žodžiu ar raštu pareikšti savo nuomonę. Jeigu nuteistasis išreiškė savo nuomonę žodžiu, jo nuomonė įrašoma į posėdžio protokolą.

3. Teismas, išnagrinėjęs klausimą, pasitarimų kambaryje priima vieną iš šių nutarčių:

1) perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Teismas gali nustatyti sąlygą, kad sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės galės būti vykdomas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje tik po to, kai teismas šio įstatymo 23 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka gaus ir įvertins informaciją apie kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, reglamentuojančius ankstyvą paleidimą iš laisvės atėmimo vietos;

2) atsisakyti perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Šiame punkte nurodyta nutartis turi būti motyvuota.

4. Priėmęs nutartį, teismas ją paskelbia nuteistajam ar jo gynėjui, bausmę vykdančios institucijos atstovui ir prokurorui, kuriems taip pat įteikiami šios nutarties nuorašai. Posėdyje nedalyvavusiems asmenims teismas nedelsdamas, ne vėliau kaip kitą darbo dieną, išsiunčia šios nutarties nuorašą.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas nutartis nuteistasis ar jo gynėjas, bausmę vykdanči institucija ir prokuroras gali skusti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 364 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu sprendimu dėl laisvės atėmimo bausmės buvo paskirta priverčiamoji medicinos priemonė, šio straipsnio 3 dalyje nurodytos teismo nutartys skundžiamos pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 405 straipsnio 6 dalies nuostatas.

23 straipsnis. Sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimas vykdyti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai

1. Įsiteisėjus šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytai nutarčiai, per tris darbo dienas užpildomas liudijimas. Liudijimą kartu su sprendimu dėl laisvės atėmimo bausmės teismas tiesiogiai perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai arba tos valstybės centrinei institucijai, jeigu ji yra paskirta. Jeigu nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, teismas informuoja ją apie sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimo perdavimą kitai Europos Sąjungos valstybei narei naudodamas standartinį pranešimą. Kitu atveju standartinis pranešimas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai perduodamas kartu su liudijimu.

2. Teismas, pildydamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytus liudijimą ir standartinį pranešimą, naudoja Lietuvos Respublikos teisingumo ministro patvirtintas pavyzdines formas.

3. Iškilus sunkumų dėl kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos nustatymo, teismas gali konsultuotis su Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, kuri išsiunčia visas būtinas užklausas, taip pat per Europos teisminio tinklo kontaktinius asmenis, kad gautų informaciją iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės. Visas tolesnis susirašinėjimas tarp Lietuvos Respublikos teismo ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos vyksta tiesiogiai.

4. Sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai perduodami bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gali nustatyti dokumentų autentiškumą. Dokumentus vienu metu galima perduoti tik vienai Europos Sąjungos valstybei narei.

5. Perduodami dokumentai, išskyrus sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, turi būti išversti į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Dokumentų vertimą užtikrina nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmęs teismas.

6. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos reikalavimu teismas ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų jai perduoda sprendimo dėl laisvės atėmimo

bausmės ir (ar) liudijimo originalus arba jų patvirtintus nuorašus, taip pat sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės ar jo esminių dalių vertimus į šio straipsnio 5 dalyje nurodytą kalbą. Prireikus gali būti konsultuojamasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, siekiant nustatyti esmines sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės dalis, kurios turi būti išverstos.

7. Jeigu sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės perduodamas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei su šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodyta sąlyga, teismas liudijime nurodo, kad reikalauja pateikti informaciją apie šios valstybės teisės aktus, reglamentuojančius ankstyvą paleidimą iš laisvės atėmimo vietos. Gavęs informaciją, teismas nedelsdamas įvertina, ar šių įstatymų taikymas nekliudys įgyvendinti bausmės paskirtį. Prireikus teismas rengia teismo posėdį. Nusprendęs, kad sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdančios kitos Europos Sąjungos valstybės narės įstatymų, reglamentuojančių ankstyvą paleidimą iš laisvės atėmimo vietos, taikymas gali kliudyti įgyvendinti bausmės paskirtį, teismas priima nutartį atšaukti nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Ši nutartis gali būti skundžiama šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. Įsiteisėjus nutarčiai atšaukti nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei, apie tai nedelsiant, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

8. Jeigu nuteistojo nėra Lietuvos Respublikoje ir yra būtina užtikrinti, kad jis liktų kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje tol, kol bus perduoti sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimas arba kol toje valstybėje bus pripažintas sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės, teismas atskiru prašymu gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją dėl kardomųjų priemonių nuteistajam paskyrimo. Jeigu teismas nesikreipė dėl kardomųjų priemonių paskyrimo prieš perduodamas sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimą, tokį prašymą jis gali nurodyti liudijime.

9. Jeigu perdavus sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės ir liudijimą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija kreipiasi su prašymu duoti sutikimą dėl nuteistojo patraukimo baudžiamojon atsakomybėn, suėmimo ar kitokio jo laisvės suvaržymo už nusikalstamą veiką, padarytą iki nuteistojo perdavimo į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, dėl kurios jis nebuvo perduotas į šią valstybę, šį prašymą nagrinėja Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra. Sprendimas dėl sutikimo priimamas ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo prašymo gavimo dienos.

24 straipsnis. Nuteistojo perdavimas ir sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei teisinės pasekmės

1. Teismas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą, kad yra priimtas sprendimas pripažinti ir vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, apie gautą pranešimą informuoja nuteistąjį, bausmę vykdančią instituciją, Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją, taip pat šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nurodytas institucijas, jeigu nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje. Šio įstatymo 23 straipsnio 7 dalyje nurodytais atvejais pirmiau įvertinama gauta informacija apie sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdančios Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, reglamentuojančius ankstyvą paleidimą iš laisvės atėmimo vietos.

2. Nuteistojo, esančio Lietuvos Respublikos teritorijoje, perdavimas sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdančiai Europos Sąjungos valstybei narei organizuojamas pagal šio įstatymo 12 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas.

3. Visos išlaidos, susijusios su tolesniu sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymu, tenka kitai Europos Sąjungos valstybei narei, išskyrus nuteistojo pristatymo į šios valstybės teritoriją išlaidas, kurios apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų.

4. Jeigu perduodant nuteistąjį į sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdysiančią Europos Sąjungos valstybę narę yra būtina gauti trečios valstybės – kitos Europos Sąjungos valstybės narės – leidimą vežti nuteistąjį tranzitu per šios valstybės teritoriją, prašymą dėl tokio leidimo pateikia Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija. Kartu pateikiamas liudijimo nuorašas su vertimu į šios valstybės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Liudijimo vertimo tikslumą užtikrina Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija. Vykstant oro transportu, nenumatyto nusileidimo atveju informacija, reikalinga sutikimui dėl tranzito gauti, privalo būti pateikta per 72 valandas. Jeigu kita Europos Sąjungos valstybė narė informuoja, kad dėl nuteistojo anksčiau padarytos veikos vežant tranzitu jis gali būti sulaikytas ar kitaip persekiojamas toje valstybėje, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija įvertina, ar nėra tikslinga atsiimti tranzito prašymą.

5. Perdavus nuteistąjį kitai Europos Sąjungos valstybei narei, sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymas Lietuvos Respublikoje nutraukiamas, išskyrus šio straipsnio 8 ir 9 dalyse numatytus atvejus.

6. Kitai Europos Sąjungos valstybei narei perduotas vykdyti sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės gali būti ginčijamas tik Lietuvos Respublikoje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

7. Nuteistasis, kuriam paskirta laisvės atėmimo bausmė ar kita su laisvės atėmimu susijusi priemonė yra perduota vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, nuo jos atlikimo malonės ar amnestijos tvarka gali būti atleistas tiek pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, tiek pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę.

8. Jeigu sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje metu paaiškėja, kad nuteistasis yra Lietuvos Respublikos teismo nuosprendžiu išteisinamas, jam pakeičiama bausmė, nuteistasis yra atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės ar bausmės arba dėl kitų priežasčių sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės tampa nevykdytinu, bausmę vykdanči institucija nedelsdama apie tai informuoja sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdančios Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

9. Jeigu sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės vykdančios Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija informuoja, kad nuteistasis pabėgo iš laisvės atėmimo vietos ar kitaip nerandamas jos teritorijoje ir dėl to ji negali vykdyti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės, bausmę vykdanči institucija nedelsdama kreipiasi į nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmusį teismą su teikimu sustabdyti šios nutarties galiojimą. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atgauna sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo teises nuo Lietuvos Respublikos teismo nutarties sustabdyti nutarties perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei galiojimą priėmimo dienos. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija vėliau informuoja, kad nuteistasis buvo surastas tos valstybės teritorijoje ir ji gali toliau vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės, bausmę vykdanči institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per tris darbo dienas, kreipiasi į teismą su teikimu atšaukti nutarties perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei galiojimo sustabdymą. Jeigu teismas sutinka tęsti sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir atšaukia nutarties perduoti vykdyti sprendimą dėl laisvės atėmimo bausmės kitai Europos Sąjungos valstybei narei

galiojimo sustabdymą, apie tai nedelsiant, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

IV SKYRIUS

SPRENDIMŲ DĖL SU LAISVĖS ATĖMIMU NESUSIJUSIOS BAUSMĖS AR SPRENDIMŲ DĖL PROBACIJOS PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS LIETUVOS RESPUBLIKOJE

25 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje pagrindai ir sąlygos

1. Lietuvos Respublika pripažįsta ir vykdo sprendimus dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ir sprendimus dėl probacijos, kuriais Lietuvos Respublikoje gyvenamąją vietą turinčiam ir į Lietuvos Respubliką sugrįžusiam ar pageidaujančiam sugrįžti nuteistajam paskirta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė.

2. Lietuvos Respublika gali pripažinti ir vykdyti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtą sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, kuriuo alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė paskirta ir Lietuvos Respublikoje gyvenamosios vietos neturinčiam asmeniui, jeigu to prašo nuteistasis ir teismas sutinka perimti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais atvejais pripažįstama ir vykdoma tik tokia alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė, kurių turinį sudaro vienas ar keli iš šių įpareigojimų ar draudimų:

1) įpareigojimas informuoti konkrečią instituciją apie gyvenamosios vietos ar darbo vietos pakeitimą;

2) draudimas lankytis tam tikrose Europos Sąjungos valstybių narių vietovėse, vietose ar nurodytuose regionuose;

3) draudimas, kuriuo apribojamas išvykimas iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijos;

4) įpareigojimai, susiję su elgesiu, gyvenamąja vieta, mokymusi ir ugdymusi, laisvalaikiu arba nustatantys profesinės veiklos vykdymo apribojimus ar sąlygas;

5) įpareigojimas nustatytu laiku užsiregistruoti konkrečioje institucijoje;

6) įpareigojimas vengti kontaktų su konkrečiais asmenimis;

7) įpareigojimas vengti naudotis konkrečiais objektais, kuriuos nuteistasis panaudojo arba tikėtina, kad panaudos nusikalstamai veikai padaryti;

8) įpareigojimas atlyginti nusikalstama veika padarytą žalą ir (ar) įpareigojimas pateikti įrodymus, patvirtinančius žalos atlyginimo faktą;

9) įpareigojimas atlikti viešuosius ar nemokamus darbus;

10) įpareigojimas bendradarbiauti su probacijos tarnybos pareigūnu arba socialinės tarnybos atstovu, vykdančiais su nuteistaisiais susijusias funkcijas;

11) įpareigojimas baigti terapinio gydymo arba gydymo nuo žalingų įpročių kursą.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais teismas paprastai sutinka perimti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymą, jeigu nuteistasis Lietuvos Respublikoje mokosi, dirba, yra sudaręs darbo sutartį, čia yra nuteistojo šeimos nario gyvenamoji vieta arba yra kitų svarbių priežasčių, dėl kurių tikslinga perimti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymą.

26 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos pripažinimas

1. Kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos Lietuvos Respublikoje pripažįsta:

1) nuteistojo gyvenamosios vietos apylinkės teismas;

2) jeigu nuteistasis neturi gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje, – Vilniaus miesto apylinkės teismas.

2. Teismo pirmininkas ar jo pavaduotojas arba teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininkas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtą sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos bei 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/947/TVR dėl teismo sprendimų ir sprendimų dėl lygtinio nuteisimo tarpusavio pripažinimo principo taikymo siekiant užtikrinti lygtinio atleidimo priemonių ir alternatyvių sankcijų priežiūrą (toliau – Tarybos pamatinis sprendimas 2008/947/TVR) 6 straipsnyje nurodytą liudijimą, paskiria teisėją, nagrinėsiantį šį klausimą.

3. Paskirtojo teisėjo nurodymu nuteistajam, jo gynėjui, prokurorui ir probacijos tarnybai pranešama apie klausimo nagrinėjimo laiką ir pasiūloma pateikti atsiliepimus dėl sprendimo pripažinimo. Probacijos tarnybos atsiliepimas, kuriame ji pateikia siūlymus dėl alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės suderinimo su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais ir bausmių vykdymo įstatymais šio įstatymo 28 straipsnyje nustatyta

tvarka, yra privalomas. Nuteistasis, jo gynėjas, prokuroras ir probacijos tarnybos atstovas į teismo posėdį nešaukiami.

4. Išnagrinėjęs klausimą rašytinio proceso tvarka, teismas priima vieną iš šių nutarčių:

1) pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos;

2) atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, jeigu nustatomi šio įstatymo 27 straipsnyje nurodyti pagrindai atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos. Šiame punkte nurodyta nutartis turi būti motyvuota.

5. Priėmęs šio straipsnio 4 dalyje nurodytą nutartį, teismas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, nuteistajam, jo gynėjui ir prokurorui išsiunčia šios nutarties nuorašą.

6. Teismo nutartį pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos arba atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos prokuroras, nuteistasis ar jo gynėjas gali skusti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 364 straipsnyje nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Atsisakymas pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos

1. Teismas atsisako pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, jeigu:

1) sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymas pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;

2) sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos priimtas dėl nusikalstamos veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nėra laikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu;

3) sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos priimtas dėl nusikalstamos veikos, dėl kurios gali būti taikomi Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai, ir yra suėję Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 96 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminai;

4) nuteistasis nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo sulaukęs amžiaus, nuo kurio pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą galima baudžiamoji atsakomybė už jo padarytą nusikalstamą veiką;

5) sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

6) gautas šio įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytas liudijimas yra neišsamus arba akivaizdžiai neatitinka sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos ir nebuvo papildytas ar ištaisytas per teismo nustatytą galutinį terminą, arba jis nėra išverstas į lietuvių kalbą, taip pat kai nėra gautas sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos ar jo esminių dalių vertimas į lietuvių kalbą, jeigu šių dokumentų turinys yra nepakankamas sprendimui priimti ir teismas prašė šį vertimą pateikti;

7) sprendimu dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimu dėl probacijos nuteistajam paskirtos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės neatitinka šio įstatymo 25 straipsnio 3 dalyje nurodytų priemonių;

8) nuteistasis pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus naudojasi imunitetu nuo baudžiamosios jurisdikcijos;

9) sprendimu dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimu dėl probacijos paskirtos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės trukmė yra trumpesnė negu šeši mėnesiai;

10) nuteistasis asmeniškai nedalyvavo, kai šis klausimas buvo nagrinėjamas teisme, kuris priėmė sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, išskyrus atvejus, kai liudijime pažymima, kad:

a) jam asmeniškai ir laiku buvo įteiktas teismo šaukimas arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą nagrinėjimo teisme laiką ir vietą tokiu būdu, kad yra akivaizdu, jog jis žinojo apie numatytą nagrinėjimą teisme, taip pat kad asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jeigu jis neatvyks į nagrinėjimą teisme, arba

b) jis, žinodamas apie numatomą nagrinėjimą teisme, įgaliojo savo pasirinktą ar valstybės paskirtą gynėją jį ginti nagrinėjimo teisme metu ir gynėjas iš tiesų asmenį gynė nagrinėjimo teisme metu, arba

c) jam įteikus sprendimą ir aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kuriuos nagrinėjant šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą, įskaitant naujus įrodymus, pakartotinai nagrinėti iš esmės, o po šio

proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo, arba per nustatytą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą, arba nepateikė apeliacinio skundo;

11) nuteistasis Lietuvos Respublikoje neturi gyvenamosios vietos arba negrįžo į Lietuvos Respubliką, arba nenori į ją sugrįžti, jeigu kreipimasis pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos grindžiamas šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje numatytais kriterijais;

12) sprendimu dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimu dėl probacijos paskirtos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės turinį sudaro gydymo ar terapijos priemonė, kurios Lietuvos Respublika dėl savo teisinės ar sveikatos priežiūros sistemos ypatumų negali vykdyti, ir tokia priemonė šio įstatymo 28 straipsnyje nustatyta tvarka negali būti suderinta su Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse numatytais bausmėmis ar kitomis priemonėmis;

13) nėra pakankamai duomenų, kad tenkinamos šio įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nurodytos sąlygos, jeigu kreipimasis pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos grindžiamas šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje numatytais kriterijais.

2. Šio straipsnio 1 dalies 5, 6, 7, 10, 11, 12 ir 13 punktuose numatytais atvejais, prieš nusprendamas atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, teismas tinkamu būdu konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją. Jeigu per nustatytą terminą reikalinga informacija nėra gaunama, teismas priima nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos. Prireikus gauti papildomos informacijos, teismas gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir kitais atvejais.

28 straipsnis. Alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės suderinimas su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais ir bausmių vykdymo įstatymais

1. Teismas, nusprendęs pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, ta pačia nutartimi suderina kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirtą alternatyviąją bausmę ar probacijos priemonę su Lietuvos

Respublikos baudžiamuosiuose ir bausmių vykdymo įstatymuose numatytomis bausmėmis ar kitomis priemonėmis.

2. Suderintos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės trukmė, pobūdis ir gresiančios teisinės pasekmės už jos nevykdymą turi kuo labiau atitikti kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirtos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės trukmę, pobūdį ir gresiančias teisines pasekmes už jos nevykdymą. Draudžiama bausmę keisti kita priemone ir kitą priemonę keisti bausme.

3. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė buvo derinama su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais įstatymais dėl to, kad jos trukmė ilgesnė, negu Lietuvos Respublikos baudžiamuosiuose įstatymuose nustatytas maksimalus bausmės ar kitos poveikio priemonės terminas, suderintos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės trukmė negali būti trumpesnė negu maksimalus bausmės ar kitos priemonės terminas, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamajame įstatyme už atitinkamas nusikalstamas veikas.

4. Teismas privalo įskaityti į alternatyviają bausmę ar probacijos priemonę kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atliktos alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės laiką.

5. Suderinta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė negali būti griežtesnė negu kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje paskirta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė.

29 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos pripažinimo terminai

1. Nutartį pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos arba nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos teismas priima ne vėliau kaip per keturiasdešimt penkias dienas nuo šio įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų gavimo teisme dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nutarties priėmimo termino eiga sustoja, jeigu teismas šio įstatymo 27 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais kreipiasi į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją su prašymu per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino eiga atsinaujina nuo tos dienos, kai gaunamas papildytas ar pataisytas

liudijimas arba viso ar dalies sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vertimas į lietuvių kalbą ar kita informacija.

3. Galutinis sprendimas pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos arba atsisakyti pripažinti sprendimą, įskaitant skundo nagrinėjimo apeliacine tvarka terminus, turi būti priimtas ne vėliau kaip per šešiasdešimt dienų nuo šio įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų gavimo teisme dienos.

4. Jeigu yra išimtinių aplinkybių, dėl kurių galutinis sprendimas per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą nėra priimtas, šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nurodytas teismas apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, nurodydamas vėlavimo priežastis ir numatomą laiką, reikalingą sprendimui priimti.

30 straipsnis. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informavimas

1. Teismas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas, tiesiogiai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie šiuos įsiteisėjusius sprendimus:

1) nutartį pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, įskaitant sprendimą suderinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės paskirtą alternatyviąją bausmę ar probacijos priemonę su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais ir bausmių vykdymo įstatymais ir šio suderinimo motyvus;

2) nutartį atsisakyti pripažinti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, kartu informuodamas apie tokio atsisakymo priežastis;

3) nutartį pakeisti lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos sąlygas arba dėl lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimo ir nuteistojo pasiuntimo atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį;

4) nutartį pakeisti bausmės vykdymo atidėjimo sąlygas arba dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo ir nuteistojo pasiuntimo atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį;

5) nutartį atleisti nuteistąjį nuo bausmės atlikimo dėl ligos.

2. Probacijos tarnyba nedelsdama, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas, informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, jeigu:

1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija prašo pateikti informaciją apie Lietuvos Respublikos baudžiamuosiuose įstatymuose numatytą maksimalią su laisvės atėmimu susijusios bausmės ar kitos priemonės trukmę už nusikalstamą veiką, dėl kurios buvo priimtas sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos ir kuri galėtų būti taikoma nuteistajam, jeigu jis vengtų vykdyti ar be pateisinamos priežasties nevykdytą alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės;

2) malonės ar amnestijos tvarka nuteistasis atleidžiamas nuo visos ar dalies alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymo;

3) priimamas bet koks kitas sprendimas dėl alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės pakeitimo, jos vykdymo sustabdymo arba nutraukimo;

4) kitaip baigiasi probacijos priemonės ar alternatyviosios bausmės vykdymas.

3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai informacija perduodama laikantis šio įstatymo 16 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų. Probacijos tarnyba šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai tiesiogiai.

31 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Šio įstatymo 26 straipsnyje nustatyta tvarka pripažintas ir šio įstatymo 28 straipsnyje nustatyta tvarka su Lietuvos Respublikos baudžiamaisiais ir bausmių vykdymo įstatymais suderintas sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos vykdomas pagal Lietuvos Respublikos įstatymus. Jeigu asmuo nevykdo alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės, jam gali būti taikomos Lietuvos Respublikos įstatymų numatytos teisinės pasekmės.

2. Visos išlaidos, susijusios su pripažinto sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymu Lietuvos Respublikoje, apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus išlaidas, kurios atsirado sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos priėmusios kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

32 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo Lietuvos Respublikoje pabaiga

1. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymas Lietuvos Respublikoje pasibaigia:

1) įvykdžius sprendimu paskirtą alternatyviąją bausmę ar probacijos priemonę arba pasibaigus jos vykdymo terminui;

2) malonės ar amnestijos tvarka nuteistąjį atleidus nuo visos ar dalies alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymo;

3) nuteistajam mirus;

4) kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija atsiima liudijimą.

2. Probacijos tarnybos teikimu teismas gali nutraukti sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymą, jeigu:

1) nuteistasis pasislėpė nuo alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymo;

2) nuteistasis nebeturi gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje;

3) sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos priėmusioje valstybėje narėje dėl nuteistojo pradėtas naujas baudžiamasis procesas ir šios valstybės narės kompetentinga institucija prašo nutraukti sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymą Lietuvos Respublikoje.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytus klausimus išnagrinėja ir nutartimi išsprendžia probacijos tarnybos buvimo vietos apylinkės teismo teisėjas. Nuteistasis, jo gynėjas, prokuroras ir probacijos tarnybos atstovas į teismo posėdį nešaukiami. Apie priimtus sprendimus teismas nedelsdamas tiesiogiai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir probacijos tarnybą. Kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gauna šį teismo pranešimą, šiai valstybei narei sugrįžta teisė vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos.

V SKYRIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ SPRENDIMŲ DĖL SU LAISVĖS ATĖMIMU NESUSIJUSIOS BAUSMĖS IR SPRENDIMŲ DĖL PROBACIJOS PERDAVIMAS VYKDYTI KITAI EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBEI NAREI

33 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei pagrindai ir sąlygos

1. Šiame skyriuje nustatyta tvarka kitai Europos Sąjungos valstybei narei gali būti perduodami vykdyti šie Lietuvos Respublikos teismų priimti sprendimai dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimai dėl probacijos:

1) nuosprendžiai, kuriais nuteistajam paskirta viešųjų darbų ar laisvės apribojimo bausmė;

2) nuosprendžiai (nutartys), kuriais (kuriomis) nuteistajam paskirta viena ar kelios baudžiamojo (auklėjamojo) poveikio priemonės;

3) nuosprendžiai, kuriais nuteistajam paskirtas terminuotas laisvės atėmimas jo vykdymą atidedant;

4) nutartys, kuriomis nuteistasis lygtinai paleidžiamas iš pataisos įstaigos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimai dėl probacijos perduodami vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei tik tada, kai nuteistajam paskirtų bausmių ar poveikio priemonių turinį sudaro:

1) šio įstatymo 25 straipsnio 3 dalyje nurodyti įpareigojimai ar draudimai;

2) kiti įpareigojimai ar draudimai, jeigu kita Europos Sąjungos valstybė narė yra oficialiai pranešusi, kad vykdys jų priežiūrą.

3. Probacijos tarnybos teikimu arba savo iniciatyva teismas gali perduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, jeigu nuteistasis grįžo arba nori sugrįžti į šioje valstybėje narėje esančią savo gyvenamąją vietą.

4. Probacijos tarnybos teikimu arba savo iniciatyva teismas taip pat gali perduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, jeigu to prašo nuteistasis ir šios valstybės narės kompetentinga institucija sutinka su tokiu perdavimu.

34 straipsnis. Iniciatyva perduoti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

1. Jeigu bausmės ar probacijos vykdymo metu paaiškėja šio įstatymo 33 straipsnyje nurodyti pagrindai ir sąlygos, dėl kurių sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios

bausmės ar sprendimas dėl probacijos gali būti perduotas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, probacijos tarnyba savo iniciatyva ar nuteistojo prašymu pateikia šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalyje nurodytam teismui teikimą perduoti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Šio įstatymo 33 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju teikimas gali būti paduotas tik tuo atveju, kai yra nuteistojo prašymas.

2. Kartu su teikimu teismui pateikiamas užpildytas liudijimo projektas, sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos nuorašas, nuteistojo prašymas, jeigu jis buvo pateiktas.

3. Teismas, skirdamas alternatyviąją bausmę ar probacijos priemones, šiame skyriuje nustatyta tvarka taip pat gali savo iniciatyva išspręsti klausimą dėl sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei.

35 straipsnis. Sprendimo perduoti kitai Europos Sąjungos valstybei narei vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos priėmimas

1. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei klausimą nagrinėja ir jį išsprendžia probacijos tarnybos buvimo vietos apylinkės teismas.

2. Teismas, gavęs šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje nurodytą teikimą, rengia teismo posėdį. Į teismo posėdį teismas šaukia prokurorą, nuteistąjį, jeigu jis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, jo gynėją, probacijos tarnybos atstovą, tačiau šių asmenų neatvykimas klausimo nagrinėjimo nesustabdo, jeigu teismas nepripažįsta, kad jiems dalyvauti būtina.

3. Klausimo nagrinėjimas pradedamas posėdžio pirmininko pranešimu. Po to teismas išklauso į posėdį atvykusius asmenis. Teismas nuteistajam išaiškina sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei teisinės pasekmės ir sudaro galimybę žodžiu ar raštu pareikšti savo nuomonę. Jeigu nuteistasis išreiškia savo nuomonę žodžiu, jo nuomonė įrašoma į posėdžio protokolą.

4. Išnagrinėjęs klausimą, teismas pasitarimų kambaryje priima vieną iš šių nutarčių:

1) perduoti vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos kitai Europos Sąjungos valstybei narei;

2) atsisakyti perduoti vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Šiame punkte nurodyta nutartis turi būti motyvuota.

5. Priėmęs nutartį, teismas ją paskelbia nuteistajam ar jo gynėjui, probacijos tarnybos atstovui ir prokurorui, kuriems taip pat įteikiami šios nutarties nuorašai. Posėdyje nedalyvavusiems asmenims teismas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, išsiunčia šios nutarties nuorašą.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytas nutartis nuteistasis ar jo gynėjas, probacijos tarnyba ir prokuroras gali skusti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 364 straipsnyje nustatyta tvarka.

36 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimas vykdyti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai

1. Įsiteisėjus šio įstatymo 35 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytai nutarčiai, per tris darbo dienas užpildomas liudijimas. Liudijimą kartu su sprendimu dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimu dėl probacijos teismas tiesiogiai perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai arba šios valstybės narės centrinei institucijai, jeigu ji yra paskirta.

2. Teismas, pildydamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą liudijimą, naudoja Lietuvos Respublikos teisingumo ministro patvirtintą pavyzdinę formą.

3. Sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos ir liudijimas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai perduodamas bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gali nustatyti dokumentų autentiškumą. Dokumentus vienu metu galima perduoti tik vienai Europos Sąjungos valstybei narei.

4. Liudijimas turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė narė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Liudijimo vertimą užtikrina nutartį perduoti vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmęs teismas.

5. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pareikalavimu teismas ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų jai perduoda sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos ir (ar) liudijimo originalus arba jų patvirtintus nuorašus, taip pat sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos ar jų esminių dalių vertimus į šio straipsnio 4 dalyje nurodytą kalbą.

6. Kartu su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais dokumentais teismas gali kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašyti pateikti informaciją apie jos baudžiamuosiuose įstatymuose numatytą maksimalią su laisvės atėmimu susijusios bausmės ar kitos priemonės trukmę už nusikalstamą veiką, dėl kurios buvo priimtas sprendimas dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimas dėl probacijos ir kuri galėtų būti taikoma nuteistajam, jeigu jis vengtų vykdyti ar be pateisinamos priežasties nevykdytų alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės.

37 straipsnis. Sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei teisinės pasekmės

1. Teismas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą, kad yra priimtas sprendimas pripažinti ir vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos, apie gautą pranešimą informuoja nuteistąjį, jeigu jis yra Lietuvos Respublikoje, ir probacijos tarnybą.

2. Gavusi teismo pranešimą, probacijos tarnyba nedelsdama nutraukia alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymą, išskyrus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytus atvejus.

3. Jeigu kita Europos Sąjungos valstybė narė Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretariatui yra pateikusi Tarybos pamatinio sprendimo 2008/947/TVR 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą pareiškimą, probacijos tarnyba ir teismas *ex officio* išlaiko įgaliojimus, susijusius su bausmės vykdymo atidėjimo ar lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimu ir nuteistojo pasiuntimu atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį, ta apimtimi ir tais atvejais, dėl kurių kita Europos Sąjungos valstybė narė šiuo pareiškimu atsisakė tokių įgaliojimų.

4. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija informuoja teismą, kad nustatė vieną ar kelis pagrindus, dėl kurių ji galėtų atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą

dėl probacijos, tačiau galėtų sutikti perimti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės priežiūrą, išskyrus įgaliojimus, susijusius su alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės pakeitimu, bausmės vykdymo atidėjimo ar lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimu ir nuteistojo pasiuntimu atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį, sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos kitai Europos Sąjungos valstybei narei perdavęs vykdyti teismas gali duoti sutikimą šios valstybės narės kompetentingai institucijai dėl alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės priežiūros perdavimo šiai valstybei narei tokiomis sąlygomis. Tokiu atveju probacijos tarnyba ir teismas *ex officio* išlaiko įgaliojimus, susijusius su alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės pakeitimu, bausmės vykdymo atidėjimo ar lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimu ir nuteistojo pasiuntimu atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį, ta apimtimi, kiek kita Europos Sąjungos valstybė narė atsisakė šių įgaliojimų. Teismas apie alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei sąlygas nedelsdamas informuoja nuteistąjį, jeigu jis yra Lietuvos Respublikoje, ir probacijos tarnybą.

5. Lietuvos Respublikos teismo priimtas ir įsiteisėjęs nuosprendis, kurio pagrindu nuteistajam paskirta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė yra perduota vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, gali būti peržiūrėtas tik Lietuvos Respublikos teismų ir tik Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais pagrindais ir tvarka.

6. Nuteistasis, kuriam paskirta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė yra perduota vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, nuo jos atlikimo malonės ar amnestijos tvarka gali būti atleistas tiek pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, tiek pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę.

38 straipsnis. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetingos institucijos informavimas

1. Probacijos tarnyba per penkias darbo dienas tiesiogiai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, kai paaiškėja aplinkybių, dėl kurių, probacijos tarnybos nuomone, kitai Europos Sąjungos valstybei narei reikėtų pakeisti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės sąlygas arba panaikinti lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigos ar bausmės vykdymo atidėjimą ir nuteistąjį pasiųsti atlikti likusią bausmę.

2. Šio įstatymo 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais probacijos tarnyba per penkias darbo dienas informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės

kompetentingą instituciją, kai Lietuvos Respublikoje priimamas sprendimas dėl alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės pakeitimo, dėl bausmės vykdymo atidėjimo ar lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimo ir nuteistojo pasiuntimo atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį arba kai pasibaigia alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymo terminas.

39 straipsnis. Kitai Europos Sąjungos valstybei narai perduoto sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo teisių atgavimas

1. Lietuvos Respublika atgauna visas sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo teises, kai:

1) gaunamas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimas dėl alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės vykdymo grąžinimo Lietuvos Respublikai dėl to, kad nuteistasis pasislėpė arba dėl kitų priežasčių neberandamas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, arba kad nuteistasis nebeturi gyvenamosios vietos kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje;

2) šio straipsnio 2 dalyje numatytu atveju gaunamas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimas grąžinti sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo teises Lietuvos Respublikai dėl to, kad Lietuvos Respublikoje pradėtas naujas baudžiamasis procesas dėl nuteistojo padarytos nusikalstamos veikos;

3) šio straipsnio 3 dalyje numatytu atveju Lietuvos Respublikos teismas informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, kad Lietuvos Respublika atsiima sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo teises, nes tolesnis sprendimo vykdymas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje gali pažeisti teisingumo principą;

4) šio įstatymo 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytais atvejais, kai Lietuvos Respublikoje priimamas sprendimas dėl bausmės vykdymo atidėjimo ar lygtinio paleidimo iš pataisos įstaigos panaikinimo ir nuteistojo pasiuntimo atlikti likusią laisvės atėmimo bausmės dalį.

2. Jeigu Lietuvos Respublikoje pradedamas naujas baudžiamasis procesas dėl nuteistojo padarytos nusikalstamos veikos, teismas prokuroro teikimu arba savo iniciatyva gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją su prašymu grąžinti sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl

probacijos vykdymo teises Lietuvos Respublikai. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai sutikus grąžinti sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo teises Lietuvos Respublikai, teismas nutartimi panaikina ankstesnę teismo nutartį perduoti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei ir šios valstybės narės kompetentingai institucijai išsiunčia pranešimą apie šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalyje nurodyto liudijimo atsiėmimą.

3. Teismas nutartimi panaikina ankstesnę teismo nutartį perduoti sprendimą dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimą dėl probacijos vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei ir šios valstybės narės kompetentingai institucijai išsiunčia pranešimą apie šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalyje nurodyto liudijimo atsiėmimą, kai iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gauta informacija leidžia manyti, kad bus pažeistas teisingumo principas dėl to, kad:

1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje su jos nacionaline teise suderinta alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė tapo griežtesnės, negu Lietuvos Respublikoje paskirtos alternatyvioji bausmė ar probacijos priemonė, arba

2) nuteistajam vengiant ar be pateisinamos priežasties nevykdant alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės, pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisę jam taikytina su laisvės atėmimu susijusi bausmė ar kita priemonė būtų griežtesnė, negu tai numato Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai.

4. Teismas šio straipsnio 3 dalyje nurodytą nutartį gali priimti tik tais atvejais, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dar nepradėjo vykdyti alternatyviosios bausmės ar probacijos priemonės ir nuo iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gautos informacijos gavimo momento nėra praėjęs ilgesnis kaip dešimtys dienų terminas.

5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos nutartys įsiteisėja nuo jų priėmimo momento ir yra galutinės ir neskundžiamos.

6. Teismas, gavęs šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą pranešimą arba priėmęs šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytą nutartį, apie tai nedelsdamas informuoja nuteistąjį ir probacijos tarnybą.

7. Gavusi šio straipsnio 6 dalyje nurodytą pranešimą, probacijos tarnyba nedelsdama imasi reikalingų veiksmų, kuriais pradedamas ar tęsiamas sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymas.

8. Tolesnio sprendimo dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės ar sprendimo dėl probacijos vykdymo Lietuvos Respublikoje metu, probacijos tarnyba ar teismas *ex officio* atsižvelgia į kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje vykdytos alternatyviosios bausmės arba probacijos priemonės trukmę ir jos laikymąsi, kitus dėl nuteistojo kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtus sprendimus.

VI SKYRIUS

SPRENDIMŲ DĖL KARDOMŲJŲ PRIEMONIŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS LIETUVOS RESPUBLIKOJE

40 straipsnis. Sprendimo dėl kardamosios priemonės pripažinimas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos baudžiamojo proceso metu priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą sprendimą dėl kardamosios priemonės Lietuvos Respublikoje nuolatinę gyvenamąją vietą turinčiam ir į Lietuvos Respubliką sutikusiam grįžti asmeniui kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per dvidešimt darbo dienų nuo šio sprendimo gavimo dienos, nutarimu pripažįsta asmens, dėl kurio priimtas šis sprendimas, gyvenamosios vietos apygardos prokuratūros prokuroras. Pripažindamas sprendimą dėl kardamosios priemonės prokuroras parenka ir paskiria vieną ar kelias iš Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nurodytų kardomųjų priemonių (išskyrus suėmimą, intensyvią priežiūrą, namų areštą ir įpareigojimą gyventi skyrium nuo nukentėjusiojo ir (ar) nesiartinti prie nukentėjusiojo arčiau nei nustatytu atstumu), kurios labiausiai atitinka kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sprendime dėl kardamosios priemonės nurodytus įpareigojimus ir (ar) draudimus, tačiau negali būti už juos griežtesnės.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

2. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikoje šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali būti pripažįstamas ir vykdomas sprendimas dėl kardamosios priemonės, kuriuo kardomoji priemonė paskirta ir Lietuvos Respublikoje nuolatinės gyvenamosios vietos neturinčiam asmeniui, jeigu to prašo šis asmuo ir prokuroras sutinka perimti sprendimo dėl kardamosios priemonės vykdymą. Prokuroras paprastai sutinka perimti sprendimo dėl kardamosios priemonės vykdymą, jeigu įtariamasis, kaltinamasis ar nuteistasis Lietuvos Respublikoje mokosi,

dirba arba sudarė darbo sutartį, čia yra jo šeimos nario gyvenamoji vieta arba yra kitų svarbių priežasčių, dėl kurių tikslinga perimti sprendimo dėl kardamosios priemonės vykdymą. Šioje dalyje nurodytais atvejais sprendimą pripažinti kardomąją priemonę priima Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras.

3. Jeigu reikalinga paskirti kardomąją priemonę – intensyvią priežiūrą ar namų areštą arba reikalinga laikinai nušalinti įtariamąjį nuo pareigų ar laikinai sustabdyti teisę užsiimti tam tikra veikla, prokuroras su atitinkamu prašymu kreipiasi į ikiteisminio tyrimo teisėją, kuris patvirtina prokuroro nutarimą pripažinti sprendimą dėl kardamosios priemonės ir ta pačia nutartimi paskiria intensyvią priežiūrą ar namų areštą arba laikiną nušalinimą nuo pareigų ar laikiną teisės užsiimti tam tikra veikla sustabdymą. Ikiteisminio tyrimo teisėjas prokuroro nutarimą pripažinti sprendimą dėl kardamosios priemonės gali atsisakyti patvirtinti tik nustatęs šio straipsnio 4 dalyje nurodytas aplinkybes.

4. Prokuroras atsisako pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimą dėl kardamosios priemonės, jeigu:

1) gautas liudijimas yra neišsamus arba akivaizdžiai neatitinka sprendimo dėl kardamosios priemonės ir nebuvo papildytas ar ištaisytas per prokuroro nustatytą terminą, arba jis nėra išverstas į lietuvių kalbą;

2) sprendimas dėl kardamosios priemonės perduotas Lietuvos Respublikai be asmens, dėl kurio šis sprendimas priimtas, prašymo arba asmuo nesutiko sugrįžti į Lietuvos Respubliką;

3) sprendime dėl kardamosios priemonės nurodyti įpareigojimai ar draudimai neatitinka šio įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje nurodytų kriterijų;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

4) sprendimo dėl kardamosios priemonės pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

5) sprendimas dėl kardamosios priemonės priimtas dėl nusikalstamos veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nėra laikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu;

6) sprendimas dėl kardamosios priemonės susijęs su veika, dėl kurios gali būti taikomi Lietuvos Respublikos baudžiamieji įstatymai, ir yra suėję Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 95 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo senaties ar 96 straipsnyje numatyti apkaltinamojo nuosprendžio vykdymo senaties terminai;

7) asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės, pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus naudojasi imunitetu nuo baudžiamosios atsakomybės;

8) asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės, nusikalstamos veikos padarymo metu nebuvo sulaukęs amžiaus, nuo kurio pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą galima baudžiamoji atsakomybė už jo padarytą nusikalstamą veiką;

9) yra Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 9¹ straipsnyje nurodyti pagrindai atsisakyti pagal Europos arešto orderį perduoti asmenį sprendimą dėl kardomosios priemonės priėmusiai valstybei narei, jeigu pažeidus kardomąją priemonę toks orderis būtų išduotas.

5. Prieš priimdamas nutarimą atsisakyti pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės šio straipsnio 4 dalies 1–4 punktuose nurodytais atvejais, prokuroras tinkamu būdu konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą papildomą informaciją. Jeigu per nustatytą terminą reikalinga informacija nėra gaunama, prokuroras priima nutarimą atsisakyti pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės. Prireikus gauti papildomos informacijos, prokuroras gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir kitais atvejais.

6. Prokuroras apie priimtą nutarimą pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės ir paskirti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytas kardomasias priemones ar kitas procesines prievartos priemones arba nutarimą atsisakyti pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną, informuoja asmenį, dėl kurio priimtas šis sprendimas, ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

7. Prokuroro nutarimą pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės ir paskirti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatytas kardomasias priemones ar kitas procesines prievartos priemones arba nutarimą atsisakyti pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės asmuo, dėl kurio priimtas šis sprendimas, ar jo gynėjas gali apskųsti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 63 straipsnyje nustatyta tvarka. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartys patvirtinti ar atsisakyti patvirtinti prokuroro nutarimą pripažinti sprendimą dėl kardomosios priemonės gali būti skundžiamos aukštesniajam teismui Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso X dalyje nustatyta tvarka. Prokuroras apie skundo padavimą ir numatomą skundo

nagrinėjimo trukmę, taip pat apie skundo nagrinėjimo rezultatus informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

41 straipsnis. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Šio įstatymo 40 straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje pripažintas sprendimas dėl kardomosios priemonės vykdomas pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksą ir kitus įstatymus, atsižvelgiant į šiame straipsnyje nurodytus ypatumus.

2. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymą kontroliuoja jį pripažinęs prokuroras.

3. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymo metu jį kontroliuojantis prokuroras bendradarbiauja ir konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymo metu gali būti keičiamasi visa naudinga informacija, įskaitant informaciją, kuria remiantis galima patikrinti asmens tapatybę, gyvenamąją vietą ir informaciją apie ankstesnį asmens teistumą. Pasikeitus asmens gyvenamajai vietai ar negalint jo rasti joje, prokuroras nedelsdamas apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir prireikus skelbia šio asmens paiešką.

4. Tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę priimti sprendimus, susijusius su sprendimu dėl kardomosios priemonės, įskaitant sprendimus dėl kardomosios priemonės ar kitos procesinės prievartos priemonės atnaujinimo, peržiūros ir panaikinimo, dėl kardomosios priemonės ar kitos procesinės prievartos priemonės pakeitimo, dėl suėmimo (kardomojo kalinimo) paskyrimo, kiek tai susiję su kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje dėl nusikalstamos veikos vykstančiu baudžiamuoju procesu, kurio metu buvo priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės. Kitai Europos Sąjungos valstybei narei pakeitus ar atnaujinus sprendimą dėl kardomosios priemonės, šis sprendimas Lietuvos Respublikoje pripažįstamas šio įstatymo 40 straipsnyje nustatyta tvarka, išskyrus šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 4–9 punktuose numatytą atsisakymo pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimą dėl kardomosios priemonės pagrindų nagrinėjimą.

5. Asmeniui, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės, pažeidus Lietuvos Respublikoje šio sprendimo pagrindu paskirtos kardomosios priemonės sąlygas, taip pat paaiškėjus kitoms svarbioms aplinkybėms, kurios turi reikšmės sprendimo dėl

kardomosios priemonės tolesniam vykdymui, atnaujinimui, peržiūrėjimui ar panaikinimui, prokuroras nedelsdamas apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Pranešama naudojant pranešimą, kurio pavyzdinę formą patvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras.

6. Asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės, Lietuvos Respublikoje padaręs naują nusikalstamą veiką ar kitą teisės pažeidimą, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Apie padarytą naują nusikalstamą veiką ar kitą teisės pažeidimą ir asmens patraukimą atsakomybėn nedelsiant informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

7. Jeigu dėl asmens, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardomosios priemonės, išduotas Europos arešto orderis ar gautas ekstradicijos prašymas, jie nagrinėjami Lietuvos Respublikos įstatymuose ir Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse nustatyta tvarka.

8. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymą kontroliuojančio prokuroro nutarimai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 63 straipsnyje nustatyta tvarka.

9. Visos išlaidos, susijusios su perimto sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymu Lietuvos Respublikoje, apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus išlaidas, kurios atsirado sprendimą dėl kardomosios priemonės priėmusios kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

42 straipsnis. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymo nutraukimas

1. Sprendimo dėl kardomosios priemonės vykdymas Lietuvos Respublikoje nutraukiamas prokuroro nutarimu, jeigu:

1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija atsiėmė liudijimą arba kitaip nusprendė nutraukti kardomųjų priemonių vykdymą;

2) pasibaigė sprendime dėl kardomosios priemonės ar liudijime nurodytas terminas, kuriam buvo paskirta kardomoji priemonė;

3) paskyrus intensyvią priežiūrą, namų areštą, laikiną nušalinimą nuo pareigų ar laikiną teisės užsiimti tam tikra veikla atėmimą baigėsi maksimalus šios priemonės taikymo terminas, nurodytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 131¹, 132 ar 157 straipsnyje, ar šio termino pratęsimas ir ikiteisminio tyrimo teisėjas, išnagrinėjęs prokuroro ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pateiktą medžiagą, nusprendžia nepratęsti intensyvios priežiūros, namų arešto, laikino nušalinimo nuo pareigų ar laikino teisės užsiimti tam tikra veikla atėmimo termino;

4) asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardamosios priemonės, ne mažiau kaip du kartus pažeidė kardamosios priemonės sąlygas, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija po priminimo per pagrįstą terminą nepriėmė sprendimo atnaujinti, peržiūrėti ar panaikinti sprendimą dėl kardamosios priemonės;

5) asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas dėl kardamosios priemonės, išvyko iš Lietuvos Respublikos nuolat gyventi į užsienio valstybę arba asmuo nerandamas Lietuvos Respublikos teritorijoje.

2. Prieš priimdamas nutarimą nutraukti sprendimo dėl kardamosios priemonės vykdymą, prokuroras privalo apie tai informuoti kitą Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir prireikus prašyti jos per prokuroro nustatytą terminą pateikti reikalingą informaciją. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija prašo pratęsti intensyvios priežiūros, namų arešto, laikino nušalinimo nuo pareigų ar laikino teisės užsiimti tam tikra veikla atėmimo taikymą, prokuroras su atitinkamu prašymu iki šios priemonės termino pabaigos kreipiasi į ikiteisminio tyrimo teisėją.

VII SKYRIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOJE PASKIRTŲ TAM TIKRŲ RŪŠIŲ KARDOMŲJŲ PRIEMONIŲ AR KITŲ PROCESINIŲ PRIEVARTOS PRIEMONIŲ PERDAVIMAS VYKDYTI KITAI EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBEI NAREI

43 straipsnis. Sprendimo dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei sąlygos

1. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitai Europos Sąjungos valstybei narei gali būti perduodamos vykdyti šios Lietuvos Respublikoje vykstančio baudžiamojo proceso metu paskirtos procesinės prievartos priemonės (toliau šiame skyriuje – kardomoji priemonė):

1) kardamosios priemonės – intensyvi priežiūra, namų areštas, užstatas, dokumentų paėmimas, įpareigojimas periodiškai registruotis policijos įstaigoje ir rašytinis pasižadėjimas neišvykti;

2) procesinė prievartos priemonė – laikinas nušalinimas nuo pareigų ar laikinas teisės užsiimti tam tikra veikla atėmimas.

2. Kardomoji priemonė gali būti perduota vykdyti tai Europos Sąjungos valstybei narei, kurioje įtariamasis, kaltinamasis ar nuteistasis teisėtai ir nuolat gyvena, jeigu jis sutinka grįžti į šią valstybę narę.

3. Įtariamojo, kaltinamojo ar nuteistojo prašymu kardomoji priemonė gali būti perduota vykdyti ir kitai Europos Sąjungos valstybei narei, jeigu šios valstybės narės kompetentinga institucija sutinka su tokiu perdavimu.

4. Sprendžiant dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, turi būti įvertinama, ar jos vykdymo šioje valstybėje narėje metu bus užtikrinta kardamosios priemonės paskirtis, taip pat atsižvelgiama į šios valstybės narės pateiktą pareiškimą pagal Tarybos pamatinio sprendimo 2009/829/TVR 8 straipsnio 2 dalį.

44 straipsnis. Sprendimo dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmimo ir priežiūros tvarka

1. Sprendimą dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei ikiteisminio tyrimo metu nutarimu priima prokuroras, teismo nagrinėjimo metu – nutartimi bylą nagrinėjantis teismas. Prieš priimdamas šį sprendimą prokuroras ar teismas paprastai susižino su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, siekdamas išsiaiškinti, ar ji galės vykdyti šią kardomąją priemonę.

2. Priėmus sprendimą dėl kardamosios priemonės perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, surašomas liudijimas, kurio pavyzdinę formą patvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras. Liudijimas turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Liudijimo vertimą užtikrina sprendimą dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmusi institucija.

3. Kardomoji priemonė vienu metu gali būti perduota vykdyti tik vienai Europos Sąjungos valstybei narei. Liudijimas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai perduodamas bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gali nustatyti dokumentų autentiškumą.

4. Sprendimą dėl kardamosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmusi institucija ir ją vykdančios kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija tarpusavyje susižino tiesiogiai, išskyrus atvejus, kai ši valstybė narė yra paskyrusi vieną ar daugiau centrinių institucijų. Jeigu nėra žinoma

kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, gali būti konsultuojamasi su Europos teisminio tinklo kontaktiniais asmenimis.

5. Sprendimą dėl kardomosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmusi institucija privalo:

1) sekti kardomosios priemonės vykdymo eigą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje;

2) bendradarbiauti su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija;

3) savo iniciatyva ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu jai pateikti visą informaciją, reikalingą sklandžiai kardomosios priemonės vykdymo eigai užtikrinti, įskaitant informaciją apie kardomosios priemonės apskundimą ir skundo nagrinėjimo rezultatus;

4) Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka laiku priimti reikalingus sprendimus dėl kardomosios priemonės panaikinimo ar pakeitimo, dėl kardomosios priemonės – intensyvios priežiūros ar namų arešto termino pratęsimo, dėl laikino nušalinimo nuo pareigų ar laikino teisės užsiimti tam tikra veikla atėmimo termino pratęsimo, taip pat prireikus prašyti tęsti kardomųjų priemonių taikymą arba atšaukti sprendimą dėl kardomosios priemonės vykdymo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei ir apie juos nedelsdama informuoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją;

5) gavusi informaciją iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos apie ilgiausią laikotarpį, kurį galima vykdyti kardomųjų priemonių priežiūrą šioje valstybėje narėje, jeigu jos nacionalinėje teisėje toks laikotarpis yra nustatytas, arba apie sprendimą adaptuoti kardomasias priemones, nedelsdama, bet ne vėliau kaip per dešimt dienų nuo šios informacijos gavimo dienos, nuspręsti, ar nėra tikslinga atšaukti sprendimą dėl kardomosios priemonės vykdymo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, jeigu paaiškėja, kad kardomosios priemonės vykdymas šioje valstybėje narėje nepadės pasiekti kardomųjų priemonių tikslų;

6) prireikus kreiptis į Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą dėl Europos arešto orderio išdavimo siekiant perimti asmenį, kuriam paskirta kardomoji priemonė, į Lietuvos Respubliką.

6. Prokuroro nutarimas dėl kardomosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei ir nutarimas dėl liudijimo atsiėmimo ir kardomosios priemonės vykdymo perėmimo gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos baudžiamojo

proceso kodekso 63 straipsnyje nustatyta tvarka. Teismo nutartis dėl kardomosios priemonės perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei ir nutartis dėl liudijimo atsiėmimo ir kardomosios priemonės vykdymo perėmimo gali būti skundžiamos Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso X dalyje nustatyta tvarka.

VIII SKYRIUS

EUROPOS APSAUGOS ORDERIO PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS LIETUVOS RESPUBLIKOJE

45 straipsnis. Europos apsaugos orderio pripažinimas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos baudžiamojo proceso metu priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą Europos apsaugos orderį Lietuvos Respublikoje nedelsdamas, per įmanomai trumpiausią laiką nuo Europos apsaugos orderio gavimo dienos, pripažįsta asmens, dėl kurio priimtas šis sprendimas, gyvenamosios (buvimo) vietos apylinkės teismas, kai byla nagrinėjama teisme (toliau VIII ir IX skyriuose – teismas), arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, kai vyksta ikiteisminis tyrimas (toliau VIII ir IX skyriuose – ikiteisminio tyrimo teisėjas). Pripažindamas Europos apsaugos orderį, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas parenka ir paskiria vieną ar kelis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 132¹ straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 72¹ straipsnyje nurodytus įpareigojimus ir (ar) draudimus, kurie labiausiai atitinka kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotame Europos apsaugos orderyje nurodytus įpareigojimus ir (ar) draudimus, tačiau negali būti už juos griežtesni.

2. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, priėmęs sprendimą pripažinti Europos apsaugos orderį, informuoja pavojingą asmenį, Europos Sąjungos valstybės narės, išdavusios Europos apsaugos orderį, kompetentingą instituciją ir saugomą asmenį apie visus įpareigojimus ir (ar) draudimus, paskirtus taikant šio straipsnio 1 dalį, ir apie jų pažeidimo galimas teises pasekmes. Saugomo asmens adresas ar kita kontaktinė informacija pavojingam asmeniui neatskleidžiama, išskyrus atvejus, kai tokia informacija būtina paskirtos apsaugos priemonės vykdymui užtikrinti.

3. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, manydamas, kad Europos apsaugos orderyje pateikta informacija pagal Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymu patvirtintą pavyzdinę Europos apsaugos orderio formą yra neišsami, bet kuriuo būdu, jeigu tik pateikiamas rašytinis dokumentas, apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos

valstybės narės, išdavusios Europos apsaugos orderį, kompetentingą instituciją ir prašo jos per nustatytą terminą pateikti trūkstamus duomenis, papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją.

4. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas atsisako pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą Europos apsaugos orderį, jeigu:

1) Europos apsaugos orderis yra neišsamus arba nebuvo užpildytas per teismo arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nustatytą terminą;

2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje nebuvo paskirta apsaugos priemonė;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos paskirta apsaugos priemonė priimta dėl veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nėra laikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu;

4) apsauga grindžiama sankcijos arba priemonės, kuriai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus taikoma amnestija ir kuri susijusi su veika, priklausančia Lietuvos Respublikos kompetencijai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, vykdymu;

5) pavojingas asmuo pagal Lietuvos Respublikos įstatymus naudojasi imunitetu nuo baudžiamosios atsakomybės;

6) pagal Lietuvos Respublikos įstatymus pavojingo asmens baudžiamasis persekiojimas už veiką, dėl kurios paskirta apsaugos priemonė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, negali būti vykdomas, kai veika priklauso Lietuvos Respublikos kompetencijai;

7) Europos apsaugos orderio pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

8) pagal Lietuvos Respublikos įstatymus pavojingas asmuo dėl savo amžiaus negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už veiką, dėl kurios paskirta apsaugos priemonė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje;

9) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė yra susijusi su nusikalstama veika, kuri pagal Lietuvos Respublikos įstatymus laikoma visiškai, daugiausia arba iš esmės įvykdyta Lietuvos Respublikos teritorijoje.

5. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, priėmęs sprendimą atsisakyti pripažinti Europos apsaugos orderį, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo informuoja saugomą asmenį ir Europos Sąjungos valstybės narės, išdavusios Europos apsaugos orderį, kompetentingą instituciją apie tokį atsisakymą ir jo motyvus, taip pat informuoja saugomą asmenį apie visas taikytinas teisės gynimo

priemonės, įskaitant galimybę prašyti paskirti apsaugos priemonę pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

6. Teismo arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartį atsisakyti pripažinti Europos apsaugos orderį asmuo, dėl kurio priimtas toks sprendimas, ar jo gynėjas gali apskųsti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 65 straipsnyje arba X dalyje nustatyta tvarka.

46 straipsnis. Europos apsaugos orderio vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Šio įstatymo nustatyta tvarka pripažintas Europos apsaugos orderis vykdomas ir su jo vykdymo pažeidimu susijusios teisinės pasekmės įgyvendinamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais.

2. Jeigu pavojingas asmuo pažeidžia Europos apsaugos orderio pagrindu Lietuvos Respublikoje paskirtą apsaugos priemonę, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas nedelsdamas, per įmanomai trumpiausią laiką praneša apie tai Europos apsaugos orderį išdavusios kitos Europos Sąjungos valstybės narės arba priežiūros valstybės kompetentingai institucijai. Pranešama užpildant pranešimą, kurio pavyzdinę formą tvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras.

3. Visos Europos apsaugos orderio vykdymo Lietuvos Respublikoje išlaidos apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus išlaidas, kurias atsirado Europos apsaugos orderį išdavusios kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

47 straipsnis. Apsaugos priemonių, paskirtų remiantis Europos apsaugos orderiu, vykdymo nutraukimas

1. Apsaugos priemonės, paskirtos remiantis Europos apsaugos orderiu, vykdymas gali būti nutraukiamas teismo arba ikiteisminio tyrimo teisėjo sprendimu, jeigu:

1) yra aiškus pagrindas manyti, kad saugomas asmuo negyvena, jo nėra Lietuvos Respublikos teritorijoje arba jis galutinai išvyko iš Lietuvos Respublikos teritorijos;

2) pagal Lietuvos Respublikos įstatymus pasibaigia paskirtų apsaugos priemonių maksimalus galiojimo laikotarpis;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija pakeitė Europos apsaugos orderį, o naujai nustatytas draudimas ir (ar) įpareigojimas neatitinka Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 132¹ straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 72¹ straipsnyje nurodytų įpareigojimų ir (ar) draudimų

rūšių arba kai Europos apsaugos orderyje pateikta informacija yra neišsami ar pagal šio įstatymo 45 straipsnio 3 dalį nebuvo pateikta patikslinta informacija;

4) teismo sprendimo dėl probacijos, dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės arba dėl kardomųjų priemonių vykdymas perkeliamas į Lietuvos Respubliką po Europos apsaugos orderio pripažinimo.

2. Apie šio straipsnio 1 dalyje priimtą sprendimą teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos, informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės, išdavusios Europos apsaugos orderį, kompetentingą instituciją ir, jeigu įmanoma, saugomą asmenį.

3. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, prieš nutraukdamas paskirtų apsaugos priemonių vykdymą pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, gali paprašyti Europos Sąjungos valstybės narės, išdavusios Europos apsaugos orderį, kompetentingos institucijos pateikti informaciją, ar to konkretaus atvejo aplinkybėmis vis dar reikalinga Europos apsaugos orderio teikiama apsauga.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

IX SKYRIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOJE IŠDUOTO EUROPOS APSAUGOS ORDERIO PERDAVIMAS VYKDYTI KITAI EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBEI NAREI

48 straipsnis. Europos apsaugos orderio išdavimas

1. Europos apsaugos orderis gali būti išduodamas tik tais atvejais, kai galioja Lietuvos Respublikoje paskirta apsaugos priemonė.

2. Europos apsaugos orderis gali būti išduotas, jeigu saugomas asmuo nusprendžia gyventi arba jau gyvena kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba jeigu saugomas asmuo nusprendžia būti arba jau yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Priimdami sprendimą dėl Europos apsaugos orderio išdavimo, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas atsižvelgia į laikotarpio ar laikotarpių, kuriais saugomas asmuo ketina būti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, trukmę ir apsaugos poreikio svarbą. Europos apsaugos orderis išduodamas laikantis Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymu patvirtintos pavyzdinės formos.

3. Prašymą išduoti Europos apsaugos orderį saugomas asmuo gali pateikti savo gyvenamosios (buvimo) vietos apylinkės teismui arba ikiteisminio tyrimo teisėjui, arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai. Jeigu toks prašymas

pateiktas teismui arba ikiteisminio tyrimo teisėjui, kaip vykdančioms Europos apsaugos orderį institucijoms, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo perduoda jį kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kaip išduodančios Europos apsaugos orderį, kompetentingai institucijai. Jeigu saugomas asmuo turi atstovą, jis gali pateikti nurodytą prašymą saugomo asmens vardu.

4. Apsaugos priemonę skiriantis teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas saugomą asmenį apie galimybę pateikti prašymą išduoti Europos apsaugos orderį informuoja tuo atveju, jeigu tas asmuo ketina išvykti į kitą Europos Sąjungos valstybę narę (pataria tą daryti prieš išvykstant į kitą Europos Sąjungos valstybę narę), taip pat nurodo pagrindines tokio prašymo pateikimo sąlygas.

5. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, priėmęs sprendimą atsisakyti išduoti Europos apsaugos orderį, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo informuoja saugomą asmenį apie atsisakymą ir jo motyvus, taip pat informuoja saugomą asmenį apie visas taikytinas teisės gynimo priemones pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

6. Teismo arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartį atsisakyti išduoti Europos apsaugos orderį asmuo, dėl kurio priimtas toks sprendimas, ar jo gynėjas gali apskųsti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 65 straipsnyje arba X dalyje nustatyta tvarka.

7. Informaciją apie paprašytų išduoti, išduotų ir (ar) pripažintų Europos apsaugos orderių skaičių renka ir sistemina, taip pat teikia Europos Komisijai Nacionalinė teismų administracija.

49 straipsnis. Teismo ar ikiteisminio tyrimo teisėjo kompetencija

1. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, išduodantis Europos apsaugos orderį, turi išskirtinę kompetenciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos įstatymais, priimti sprendimus dėl:

1) paskirtos apsaugos priemonės ir Europos apsaugos orderio atnaujinimo, peržiūros, pakeitimo, atšaukimo ir panaikinimo;

2) su laisvės atėmimu susijusios priemonės nustatymo, kai atšaukiama apsaugos priemonė, jeigu ji buvo taikoma remiantis teismo sprendimu dėl probacijos, dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės arba dėl kardomųjų priemonių.

2. Tais atvejais, kai teismo sprendimas dėl probacijos, dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės arba dėl kardomųjų priemonių jau perduotas arba, išdavus Europos apsaugos orderį, perduodamas kitai Europos Sąjungos valstybei narei, tolesni sprendimai priimami remiantis šio įstatymo IV–VII skyrių nuostatomis.

3. Kai apsaugos priemonė nustatyta jau perduotame kitai Europos Sąjungos valstybei narei teismo sprendime dėl probacijos, dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės arba sprendimas, išdavus Europos apsaugos orderį, perduodamas kitai Europos Sąjungos valstybei narei, o priežiūros valstybės kompetentinga institucija yra priėmusi kitų sprendimų, nurodytų šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnio 3 dalyje, turinčių įtakos apsaugos priemonėje nustatytiems įpareigojimams ir (ar) draudimams, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo atitinkamų duomenų gavimo dienos, atnaujina, peržiūri, pakeičia, atšaukia ar panaikina Europos apsaugos orderį.

4. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos, informuoja Europos Sąjungos valstybės narės, vykdančiosios Europos apsaugos orderį, kompetentingą instituciją apie visus pagal šio straipsnio 1 ir 3 dalis priimtus sprendimus.

5. Jeigu teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą arba pagal 3 dalį atšaukė ar panaikino Europos apsaugos orderį, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija turi būti apie tai informuojama nedelsiant, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu tokį kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą gauna teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, jie turi nutraukti apsaugos priemones, paskirtas pagal šio įstatymo 45 straipsnį.

6. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija pakeitė Europos apsaugos orderį, teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas:

1) vadovaudamasis šio įstatymo 45 straipsniu iš dalies pakeičia apsaugos priemones, paskirtas remiantis Europos apsaugos orderiu, arba

2) atsisako vykdyti pakeistą įpareigojimą ir (ar) draudimą tais atvejais, kai jis neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų, arba Europos apsaugos orderyje pateikta informacija yra neišsami ar nepatikslinka šio įstatymo 45 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

7. Jeigu teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas iš Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos, vykdančios Lietuvos Respublikos išduotą Europos

apsaugos orderį, gauna prašymą pateikti informaciją dėl poreikio toliau tęsti paskirtos apsaugos priemonės taikymą pasibaigus maksimaliam jos galiojimo laikotarpiui, į tokį prašymą privalo atsakyti nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos.

50 straipsnis. Europos apsaugos orderio perdavimas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

1. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas Europos apsaugos orderį perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą tokiomis sąlygomis, kad būtų galima nustatyti jo autentiškumą.

2. Priėmus sprendimą dėl Europos apsaugos orderio perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, užpildomas nustatytos formos dokumentas, kurio pavyzdinę formą tvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras. Šis dokumentas turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Vertimą užtikrina sprendimą dėl Europos apsaugos orderio perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei priėmęs teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas taip pat užtikrina ir pranešimo dėl apsaugos priemonių, paskirtų Europos apsaugos orderio pagrindu, pažeidimo atveju vertimą į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į vieną iš jos valstybinių kalbų.

3. Teismas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas, perdavę Europos apsaugos orderį vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, ir jį vykdančios kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija bendradarbiauja ir gali konsultuotis vieni su kitais tiesiogiai, išskyrus atvejus, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė yra paskyrusi vieną ar daugiau centrinių institucijų. Jeigu nėra žinoma kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, konsultuojamasi su Europos teisminio tinklo kontaktiniais asmenimis.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

X SKYRIUS

EUROPOS TYRIMO ORDERIŲ PRIPAŽINIMO IR VYKDYMO LIETUVOS RESPUBLIKOJE TVARKA IR SĄLYGOS

51 straipsnis. Institucijos, pripažįstančios kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti Europos tyrimo orderį

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti Europos tyrimo orderį Lietuvos Respublikoje pripažįsta:

1) nutartimi apylinkės teismas (toliau šiame skyriuje – teismas) – kai Europos tyrimo orderis išduotas bylos nagrinėjimo teisme metu;

2) apygardos prokuratūros arba Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras, užrašydamas rezoliuciją, – kai Europos tyrimo orderis išduotas ikiteisminio tyrimo metu;

3) Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras, užrašydamas rezoliuciją, – kai reikia suimtą arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantį asmenį laikinai perduoti iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką.

2. Teismas ir prokuroras Europos tyrimo orderį iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gauna tiesiogiai arba per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją ar Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą. Visas tolesnis teismo ar prokuroro ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos susirašinėjimas vyksta tiesiogiai.

3. Teismas ir prokuroras Europos tyrimo orderį iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali gauti per Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokurorą – Lietuvos nacionalinį narį Eurojuste (Lietuvos nacionalinio nario Eurojuste pavaduotoją).

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos institucijos, gavusios Europos tyrimo orderį, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją naudodamos Lietuvos Respublikos teisingumo ministro tvirtinamą pavyzdinę Europos tyrimo orderio gavimo patvirtinimo formą. Jeigu Europos tyrimo orderį gavo institucija, neturinti kompetencijos spręsti dėl jo pripažinimo, Europos tyrimo orderį ji persiunčia šio straipsnio 1 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai ir apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

52 straipsnis. Europos tyrimo orderio pripažinimas Lietuvos Respublikoje

1. Sprendimas pripažinti arba visiškai ar iš dalies atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderį turi būti priimtas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo Europos tyrimo orderio gavimo šio įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nurodytoje kompetentingoje institucijoje dienos arba per Europos tyrimo orderyje nurodytą trumpesnę terminą, atsižvelgiant į proceso terminus, nusikalstamos veikos sunkumą ar kitas ypatingos skubos aplinkybes, o kai tai praktiškai įmanoma, – ne vėliau kaip per 24 valandas nuo Europos tyrimo orderio, kuris išduotas siekiant laikinai apsaugoti daiktus, dokumentus ar kitą turtą, kurie galėtų būti pripažinti turinčiais įrodomąją reikšmę baudžiamajame procese, nuo sunaikinimo, pakeitimo, išvežimo iš Lietuvos Respublikos, pardavimo ar kitokio perleidimo, gavimo.

2. Išimtiniais atvejais teismas ar prokuroras šio straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą gali pratęsti iki trisdešimt dienų ir apie tai privalo informuoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, nurodydamas termino pratęsimo priežastis ir numatomą laiką, reikalingą sprendimui priimti.

3. Teismas arba prokuroras gali atsisakyti pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą Europos tyrimo orderį, jeigu:

1) yra pagrindas manyti, kad Europos tyrimo orderio vykdymas pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;

2) Europos tyrimo orderis išduotas dėl veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nelaikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu, išskyrus atvejus, kai Europos tyrimo orderis išduotas dėl 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose D priede nurodytos nusikalstamos veikos ir Europos tyrimo orderį išdavusios valstybės baudžiamieji įstatymai už šią nusikalstamą veiką nustato ne mažesnę negu trejų metų su laisvės atėmimu susijusią bausmę;

3) Europos tyrimo orderis išduotas 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose 4 straipsnio b ir c punktuose nurodyto proceso metu;

4) Europos tyrimo orderio pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

5) Europos tyrimo orderis yra neišsamus ir nebuvo papildytas ar ištaisytas per teismo ar prokuroro nustatytą terminą arba nėra išverstas į lietuvių arba anglų kalbą;

6) Europos tyrimo orderis skirtas asmenims, kurie pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus naudojami imunitetu nuo baudžiamosios jurisdikcijos,

arba daiktams, dokumentams ar kitam turtui, kuriems pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus taikomas imunitetas nuo baudžiamosios jurisdikcijos, arba kai Lietuvos Respublikos įstatymai draudžia tokių daiktų, dokumentų ar kito turto paėmimą, arba Europos tyrimo orderio vykdyti neįmanoma dėl Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų informacijos šaltinio paslapties apsaugos garantijų;

7) Europos tyrimo orderis išduotas dėl veikos, kuri padaryta ne Europos tyrimo orderį išdavusios valstybės teritorijoje ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymus laikoma padaryta Lietuvos Respublikos teritorijoje, ir pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą ši veika nelaikoma nusikalstama;

8) Europos tyrimo orderio vykdymas galėtų kelti pavojų kriminalinės žvalgybos slaptųjų dalyvių saugumui ir (ar) kriminalinės žvalgybos subjekto teisėtiems interesams;

9) Europos tyrimo orderyje nurodyti proceso veiksmai neatitinka Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 97 straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso XII, XIV ir XXI skyriuose ir šiame šio įstatymo skyriuje nurodytų proceso veiksmų arba jų atlikimas nebūtų leidžiamas Lietuvoje vykstančiame baudžiamajame procese dėl analogiškos nusikalstamos veikos;

10) Europos tyrimo orderį išdavė kita negu 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose 2 straipsnio c punkte nurodyta institucija arba Europos tyrimo orderis nebuvo kompetentingos institucijos patvirtintas, kaip numatyta 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose 2 straipsnio c punkto ii papunktyje;

11) Europos tyrimo orderis išduotas, kad suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo būtų laikinai perduotas iš Lietuvos Respublikos, ir dėl perdavimo galėtų pailgėti suėmimo ar su laisvės atėmimu susijusios bausmės trukmė;

12) Europos tyrimo orderis išduotas, kad būtų atlikti slapti ikiteisminio tyrimo veiksmai, ir nepavyko susitarti su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dėl šių proceso veiksmų trukmės, atlikimo sąlygų ir proceso veiksmus atliekančių ikiteisminio tyrimo pareigūnų statuso.

4. Šio straipsnio 3 dalies 2 ir 9 punktai netaikomi, kai Europos tyrimo orderis išduotas siekiant:

1) gauti duomenis ar įrodymus, kuriuos Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijos jau turi ir kurie galėjo būti surinkti Lietuvoje pradėto baudžiamojo proceso metu ar vykdam Europos tyrimo orderį;

2) gauti informaciją, kuri yra teismui ar prokurorui prieinamoje ar ikiteisminio tyrimo įstaigos turimoje informacinėje sistemoje ir kurią teismas ar prokuroras galėtų gauti baudžiamajam procesui vykstant Lietuvos Respublikoje;

3) apklausti liudytoją, ekspertą, nukentėjusįjį, įtariamąjį, kaltinamąjį ar kitą proceso dalyvį;

4) gauti informaciją, kuri gali būti surinkta netaikant procesinių prievartos priemonių;

5) gauti duomenis, kurie padėtų nustatyti telefono ryšio numerio ar interneto protokolo (IP) adresą abonentą.

5. Negalima atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderio, kuris išduotas dėl nusikalstamos veikos, susijusios su mokesčiais ir rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, remiantis tuo, kad tos pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos nenustatyti Lietuvos Respublikos teisės aktuose, arba tuo, kad tokių mokesčių, rinkliavų, muitų ar valiutos keitimo teisinis reglamentavimas Lietuvos Respublikoje skiriasi nuo kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktuose nustatyto reglamentavimo.

6. Šio straipsnio 3 dalies 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 punktuose nurodytais atvejais teismas arba prokuroras, prieš nusprenddamas dėl Europos tyrimo orderio pripažinimo, konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją. Jeigu per nustatytą terminą reikalinga informacija negauta, teismas arba prokuroras priima sprendimą atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderį. Prireikus gauti papildomos informacijos, teismas arba prokuroras gali kreiptis į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją ir kitais atvejais.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju pasikonsultavęs su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, teismas arba prokuroras vietoj atsisakymo pripažinti Europos tyrimo orderį gali nuspręsti iš dalies pripažinti Europos tyrimo orderį arba imtis kitų, negu nurodyta Europos tyrimo orderyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse ar šiame šio įstatymo skyriuje nustatytų proceso veiksmų, jeigu jais būtų gautas tas pats rezultatas kaip atlikus prašomą veiksmą.

8. Teismas arba prokuroras, pasikonsultavęs su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, gali nuspręsti imtis kitų, negu Europos tyrimo orderyje nurodyta, proceso veiksmų, mažiau ribojančių asmens privatų gyvenimą, jeigu jais būtų gautas tas pats rezultatas kaip atlikus prašomą veiksmą.

9. Jeigu teismui arba prokurorui sprendžiant dėl Europos tyrimo orderio

pripažinimo kyla abejonių, ar išduotas Europos tyrimo orderis ar juo paskirti proceso veiksmai atitinka proporcingumo principą atsižvelgiant į padarytos nusikalstamos veikos pavojingumo pobūdį ir laipsnį, teismas arba prokuroras gali konsultuotis su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dėl Europos tyrimo orderio vykdymo svarbos. Kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija po konsultacijų nusprendžia, kad netikslinga atšaukti Europos tyrimo orderį, teismas arba prokuroras gali atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderį tik nustatęs šio straipsnio 3 dalyje nurodytas aplinkybes.

10. Šio straipsnio 3 dalies 6 punkte nurodytu atveju teismas arba prokuroras, prieš nusprenddamas dėl Europos tyrimo orderio pripažinimo, kreipiasi į kompetentingą Lietuvos Respublikos instituciją dėl imuniteto, taikomo pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, panaikinimo. Dėl imuniteto, taikomo pagal tarptautinę teisę, panaikinimo ar kompetentingos užsienio valstybės institucijos arba tarptautinės organizacijos leidimo suteikimo į atitinkamą užsienio valstybės instituciją ar tarptautinę organizaciją kreipiasi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

11. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino eiga sustoja, jeigu teismas arba prokuroras kreipiasi į kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją su prašymu per nustatytą terminą pateikti papildomus paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją arba šio straipsnio 3 dalies 6 punkte nurodytu atveju kreipiasi dėl imuniteto panaikinimo, arba jeigu būtina išversti Europos tyrimo orderį ar kitus pridėtus dokumentus į lietuvių kalbą. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino eiga atnaujinama nuo tos dienos, kurią gaunami papildomi paaiškinimai, kita reikalinga informacija ar Europos tyrimo orderio ar kitų dokumentų vertimas arba kurią šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka asmuo, daiktai, dokumentai ar kitas turtas prarado imunitetą ar gautas kompetentingos institucijos leidimas.

12. Nutartį visiškai ar iš dalies atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderį priėmęs teismas arba nutarimą visiškai ar iš dalies atsisakyti pripažinti Europos tyrimo orderį priėmęs prokuroras ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo šio sprendimo priėmimo raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie atsisakymą visiškai ar iš dalies pripažinti Europos tyrimo orderį ir jo motyvus.

13. Šio įstatymo 51 ir 52 straipsniuose nurodytos teismo nutartys ir prokuroro rezoliucijos bei nutarimai neskundžiami.

53 straipsnis. Europos tyrimo orderio vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Priėmęs sprendimą pripažinti Europos tyrimo orderį, teismas arba prokuroras jį vykdo atlikdamas arba pavesdamas atlikti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 97 straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso XII, XIV ir XXI skyriuose ir šiame šio įstatymo skyriuje numatytus veiksmus.

2. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo, prokuratūros ir ikiteisminio tyrimo įstaigos pareigūnams gali būti leista Lietuvos Respublikos teritorijoje dalyvauti Lietuvos Respublikos pareigūnams atliekant Europos tyrimo orderyje nurodytus proceso veiksmus, jeigu jų dalyvavimas nekenkia Lietuvos Respublikos saugumo interesams ir neprieštarauja esminiams baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principams. Sprendimą dėl leidimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo, prokuratūros ir ikiteisminio tyrimo įstaigos pareigūnams dalyvauti Lietuvos Respublikoje atliekant proceso veiksmus priima Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo, prokuratūros ir ikiteisminio tyrimo įstaigos pareigūnai, dalyvavę atliekant proceso veiksmus Lietuvos Respublikoje, prieš juos arba jų padarytų nusikalstamų veikų atžvilgiu prilyginami Lietuvos Respublikos pareigūnams.

3. Vykdam Europos tyrimo orderį, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu gali būti laikomasi ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse ar šiame šio įstatymo skyriuje nenustatytų proceso taisyklių, jeigu jų laikymasis nepažeidžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir neprieštarauja esminiams baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principams. Jeigu laikytis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse ar šiame skyriuje nenustatytų proceso taisyklių neįmanoma, apie tai informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Europos tyrimo orderio vykdymą kontroliuoja jį pripažinusi institucija. Prireikus Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija visais su jo vykdymu susijusiais klausimais konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

5. Europos tyrimo orderis turi būti įvykdytas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per devyniasdešimt dienų nuo sprendimo pripažinti Europos tyrimo orderį priėmimo dienos arba per trumpesnę terminą, kai egzistuoja šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės arba kai Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija jau turi informaciją, daiktus, dokumentus ar kitą turtą, nurodytus Europos tyrimo orderyje.

6. Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija gali nuspręsti jo vykdymą laikinai atidėti arba laikinai perduoti daiktus, dokumentus ar kitą turtą, dėl kurių išduotas Europos tyrimo orderis, jeigu:

- 1) Europos tyrimo orderio vykdymas pakenktų vykstančiam kriminalinės žvalgybos tyrimui arba baudžiamajam procesui;
- 2) Europos tyrimo orderis išduotas dėl daiktų, dokumentų ar kito turto, į kuriuos jau laikinai apribota nuosavybės teisė, arba jie paimti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka.

7. Teismas arba prokuroras, nusprendęs laikinai atidėti Europos tyrimo orderio vykdymą, taip pat tuo atveju, kai yra kitų aplinkybių, dėl kurių Europos tyrimo orderis negali būti įvykdytas per šio straipsnio 5 dalyje nurodytą terminą, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokių aplinkybių paaiškėjimo arba Europos tyrimo orderio vykdymo atidėjimo dienos raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie Europos tyrimo orderio vykdymo atidėjimą ar uždelimą, motyvus ir numatomą vykdymo atidėjimo ar uždelimo trukmę. Išnykus priežastims, dėl kurių buvo atidėtas Europos tyrimo orderio vykdymas, teismas arba prokuroras imasi Europos tyrimo orderio vykdymo veiksmų ir apie tai raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

8. Vykdydamas Europos tyrimo orderį, surinktą medžiagą, paimtus daiktus, dokumentus ar kitą turtą teismas arba prokuroras nedelsdamas arba iš karto po to, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija kreipiasi dėl jų perdavimo, jeigu Europos tyrimo orderyje buvo nurodyta, kad daiktai, dokumentai ar kitas turtas turi būti laikomi Lietuvos Respublikoje, perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ir nurodo, ar reikalauja, kad perduota medžiaga, daiktai, dokumentai ar kitas turtas būtų grąžinti į Lietuvos Respubliką, kai tik jie taps nebereikalingi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai. Vykdamas Europos tyrimo orderį surinkta medžiaga, paimti daiktai, dokumentai ar kitas turtas gali būti perduoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismo, prokuratūros ir ikiteisminio tyrimo pareigūnams, pagal šio straipsnio 2 dalį dalyvavusiems Lietuvos Respublikos teritorijoje atliekant Europos tyrimo orderyje nurodytus proceso veiksmus.

9. Jeigu Europos tyrimo orderis buvo išduotas siekiant laikinai apsaugoti daiktus, dokumentus ar kitą turtą, kurie galėtų būti pripažinti turinčiais įrodomąją reikšmę baudžiamajame procese, nuo sunaikinimo, pakeitimo, išvežimo iš Lietuvos Respublikos, pardavimo ar kitokio perleidimo, daiktų, dokumentų ar kito turto, kurie buvo paimti

vykdant Europos tyrimo orderį, paėmimas taikomas tol, kol šio straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju bus nuspręsta dėl jų perdavimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ar jų konfiskavimo arba kol šio įstatymo 54 straipsnyje nustatyta tvarka priimamas sprendimas nutraukti Europos tyrimo orderio vykdymą.

10. Europos tyrimo orderio pagrįstumas gali būti skundžiamas tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms.

11. Tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę priimti sprendimus, susijusius su Europos tyrimo orderio pakeitimu, papildymu, panaikinimu ar atšaukimu. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pakeistas ar papildytas Europos tyrimo orderis pripažįstamas šio įstatymo 51 ir 52 straipsniuose nustatyta tvarka.

12. Išlaidos, susijusios su Europos tyrimo orderio vykdymu Lietuvos Respublikoje, apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus išlaidas, kurios atsirado kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje, taip pat asmens laikino perdavimo iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką išlaidas, kitos Europos Sąjungos valstybės narės pareigūnų dalyvavimo Lietuvos Respublikos teritorijoje atliekant proceso veiksmus išlaidas bei duomenų, surinktų iš elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos, transkripcijos, dekodavimo ar iššifravimo išlaidas, kurias padengia kita Europos Sąjungos valstybė narė. Tuo atveju, kai Europos tyrimo orderio vykdymo išlaidos būtų itin didelės, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija gali konsultuotis su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dėl šių išlaidų ar jų dalies padengimo. Kai kita Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija po konsultacijų nusprendžia, kad nepadengs išlaidų ir neatšauks Europos tyrimo orderio, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija gali nuspręsti visiškai ar iš dalies atsisakyti vykdyti Europos tyrimo orderį.

13. Europos tyrimo orderyje nurodyti duomenys viešai neskelbtini, išskyrus tiek, kiek būtina Europos tyrimo orderio vykdymui užtikrinti. Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija, negalėdama užtikrinti Europos tyrimo orderyje nurodytų duomenų neskelbtinumo, apie tai nedelsdama informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija reikiamaiais atvejais įspėja proceso dalyvius ar kitus asmenis, mačiusius atliekamus Europos tyrimo orderio vykdymo veiksmus, kad draudžiama be jos leidimo paskelbti Europos tyrimo orderio duomenis.

14. Europos tyrimo orderio vykdymo metu atliekami proceso veiksmai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatytais atvejais ir tvarka. Teismas arba prokuroras apie skundo padavimą ir numatomą skundo nagrinėjimo trukmę, apie skundo nagrinėjimo rezultatus informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Šioje dalyje nurodyto skundo padavimas iki sprendimo dėl jo priėmimo sustabdo daiktų, dokumentų ar kito turto, dėl kurių išduotas Europos tyrimo orderis, perdavimą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai, išskyrus atvejus, kai Europos tyrimo orderyje nurodytos pakankamos priežastys, dėl kurių būtina nedelsiant perduoti daiktus, dokumentus ar turtą, siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta baudžiamojo proceso sėkmei arba kad būtų apgintos žmogaus teisės ir laisvės, nebent perdavimu asmeniui būtų padaryta didelė žala. Teismas arba prokuroras, priėmęs sprendimą sustabdyti daiktų, dokumentų ar kito turto perdavimą iki skundo išsprendimo, apie šį sprendimą informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

54 straipsnis. Europos tyrimo orderio vykdymo nutraukimas

1. Europos tyrimo orderio vykdymas gali būti nutrauktas teismo nutartimi arba prokuroro nutarimu, jeigu:

1) yra aiškus pagrindas manyti, kad asmuo, dėl kurio prašoma atlikti proceso veiksmus, negyvena, jo nėra Lietuvos Respublikos teritorijoje arba jis galutinai išvyko iš Lietuvos Respublikos teritorijos;

2) Europos tyrimo orderyje nurodyti daiktai, dokumentai ar kitas turtas yra dingę, sunaikinti arba jų negalima rasti nurodytoje vietoje;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija panaikina Europos tyrimo orderį ar atšaukia jo vykdymą arba kitoje Europos Sąjungoje valstybėje narėje buvo priimtas sprendimas pakeisti Europos tyrimo orderyje nurodytus proceso veiksmus kitais ir gaunamas pakeistas Europos tyrimo orderis;

4) sueina procesinių prievartos priemonių taikymo maksimalūs terminai, nustatyti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse;

5) Europos tyrimo orderis išduotas, kad suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo būtų laikinai perduotas iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką, ir šis asmuo nesutinka dėl perdavimo; kai suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo dėl amžiaus, neįgalumo, ligos ar kitų svarbių

priežasčių negali tinkamai pasinaudoti įstatymų suteiktomis teisėmis, šio asmens atstovui pagal įstatymą suteikiama galimybė pareikšti savo nuomonę dėl perdavimo;

6) Europos tyrimo orderio vykdymas galėtų sukelti pavojų kriminalinės žvalgybos slaptųjų dalyvių saugumui ir (ar) kriminalinės žvalgybos subjekto teisėtiems interesams;

7) atsiranda kitų priežasčių, dėl kurių neįmanoma atlikti proceso veiksmus.

2. Nutartį nutraukti Europos tyrimo orderio vykdymą priėmęs teismas arba nutarimą nutraukti Europos tyrimo orderio vykdymą priėmęs prokuroras ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo šio sprendimo priėmimo raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie Europos tyrimo orderio vykdymo nutraukimą ir jo motyvus. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija informuojama iš anksto prieš priimant sprendimą nutraukti Europos tyrimo orderio vykdymą.

55 straipsnis. Laikinas suimto arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekančio asmens perdavimas iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką

1. Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroro nutarimu suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo gali būti laikinai perduotas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę arba iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės į Lietuvos Respubliką proceso veiksmams, reikalingiems kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje vykstančiame baudžiamajame procese atlikti.

2. Priėmęs šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nutarimą, Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo nutarimo priėmimo kreipiasi į Lietuvos kriminalinės policijos biurą, o kai perdavimas turi būti vykdomas iš Lietuvos Respublikos, – ir į suimto asmens kardomojo kalinimo (suėmimo) vietos administraciją ar nuteisto asmens laisvės atėmimo vietos administraciją su prašymu organizuoti asmens perdavimą, taip pat raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie priimtą nutarimą. Tuo atveju, kai laikinas asmens perdavimas turi būti vykdomas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, nurodomas ir terminas, per kurį asmuo turi būti grąžintas į Lietuvos Respubliką.

3. Laikinais į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės perduotas asmuo negali būti Lietuvos Respublikoje sulaikytas, traukiamas baudžiamajon atsakomybėn ir nuteistas už iki jo perdavimo į Lietuvos Respubliką padarytą nusikalstamą veiką, išskyrus atvejus, kai asmuo, turėdamas galimybę išvykti iš Lietuvos Respublikos, ja

nepasinaudojo per penkiolika dienų arba palikęs Lietuvos Respublikos teritoriją vėl į ją sugrįžo.

4. Jeigu šiame straipsnyje nustatyta tvarka asmuo buvo perduotas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje taikyto suėmimo laikas įskaitomas į suėmimo ir bausmės laiką Lietuvos Respublikoje.

56 straipsnis. Tranzitas

1. Suimti arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantys asmenys į kitą Europos Sąjungos valstybę narę atlikti proceso veiksmų gali būti vežami tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją tik gavus Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros sutikimą.

2. Šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka sprendimą dėl leidimo pervežti tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją suimtą arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantį asmenį atlikti proceso veiksmų priima Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą ir Europos tyrimo orderio nuorašą, taip pat jų vertimus į lietuvių arba anglų kalbą.

57 straipsnis. Apklausą garso ir vaizdo nuotolinio perdavimo priemonėmis

1. Jeigu Europos tyrimo orderis buvo išduotas siekiant apklausti asmenį garso ir vaizdo nuotolinio perdavimo priemonėmis, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija susitaria dėl praktinės apklausos tvarkos. Susitardama dėl apklausos tvarkos, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija įsipareigoja:

1) Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatyta tvarka iškviešti apklausiamą asmenį į apklausą;

2) įsitikinti apklausiamo asmens tapatybę.

2. Apklausą atliekama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos arba jai vadovaujant ir laikantis jos teisės aktuose nustatytų taisyklių, jeigu šių taisyklių laikymasis nepažeidžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir neprieštarauja esminiems baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principams. Jeigu Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje

nurodyta institucija mano, kad per apklausą yra pažeidžiama Lietuvos Respublikos Konstitucija, įstatymai ar esminiai baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principai, ji nedelsdama imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad toliau apklausa būtų atliekama laikantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ar esminių baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principų.

3. Prieš pradedant apklausą, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija išaiškina asmeniui Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatytas apklausiamo asmens teises ir pareigas, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija išaiškina asmeniui savo teisės aktuose nustatytas apklausiamo asmens teises ir pareigas.

4. Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija užtikrina, kad prireikus šios institucijos atstovo ar apklausiamo asmens prašymu apklausoje dalyvautų vertėjas, ir susitaria su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dėl apsaugos priemonių taikymo apklausiamam asmeniui.

5. Baigusi apklausą, Europos tyrimo orderį pripažinusi institucija ar kita šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija surašo patvirtinimą, kuriame nurodo apklausos vietą ir laiką, informaciją apie apklausto asmens tapatybę ir visų kitų apklausoje dalyvavusių Lietuvos Respublikos institucijų atstovų tapatybę ir pareigas, duotas priesaikas ir technines sąlygas, kuriomis vyko apklausa.

58 straipsnis. Elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos perėmimas be Lietuvos Respublikos techninės pagalbos

Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos perėmimą iš Lietuvos Respublikos teritorijoje esančio subjekto, kai Lietuvos Respublikos techninė pagalba nereikalinga, ir nustatęs šio įstatymo 52 straipsnio 3 dalies 2 ar 9 punkte nurodytas aplinkybes, ne vėliau kaip per 96 valandas nuo šio pranešimo gavimo gali informuoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, kad informacijos perimti negalima arba kad perėmimas turi būti nutrauktas, ir prireikus nurodo, kad visa jau perimta medžiaga negali būti naudojama arba gali būti naudojama tik laikantis nurodytų sąlygų, kartu pateikdamas šio sprendimo motyvus.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

XI SKYRIUS
LIETUVOS RESPUBLIKOJE IŠDUOTŲ EUROPOS TYRIMO ORDERIŲ
PERDAVIMO VYKDYTI KITOMS EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBĖMS
NARĖMS TVARKA IR SĄLYGOS

59 straipsnis. Europos tyrimo orderio išdavimas

1. Europos tyrimo orderis gali būti išduotas, kai reikia gauti įrodymus, kuriuos turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, arba kai yra pagrindas manyti, kad įrodymai yra ar gali būti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ir reikia atlikti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 97 straipsnyje, Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso XII, XIV ir XXI skyriuose ir šiame šio įstatymo skyriuje numatytus veiksmus.

2. Europos tyrimo orderį išduoda:

1) bylos nagrinėjimo teisme metu – bylą nagrinėjantis teismas (toliau šiame skyriuje – teismas);

2) ikiteisminio tyrimo metu – apygardos prokuratūra, kai Europos tyrimo orderis išduodamas apygardos prokuratūrai atliekant ikiteisminį tyrimą arba gavus ikiteisminio tyrimo įstaigos, kurios atliekamam ikiteisminiam tyrimui vadovauja apygardos prokuratūra, prašymą;

3) Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra, kai Europos tyrimo orderis išduodamas Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai atliekant ikiteisminį tyrimą arba gavus ikiteisminio tyrimo įstaigos, kurios atliekamam ikiteisminiam tyrimui vadovauja Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra, prašymą, arba gavus ikiteisminiam tyrimui vadovaujančio prokuroro arba teismo prašymą tuo atveju, kai reikia laikinai perduoti suimtą arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantį asmenį iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką.

3. Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai ir apygardos prokuratūrai pateikiamas motyvuotas prašymas išduoti Europos tyrimo orderį ir prie jo pridedami:

1) Europos tyrimo orderio projektas;

2) ikiteisminio tyrimo pareigūno ar ikiteisminiam tyrimui vadovaujančio prokuroro nutarimo arba ikiteisminio tyrimo teisėjo ar teismo nutarties nuorašas, kai procesinė prievartos priemonė ar kitas proceso veiksmas gali būti atliekami tik priėmus nutarimą ar nutartį.

4. Jeigu Europos tyrimo orderiui išduoti trūksta informacijos, prokuratūra, gavusi

šio straipsnio 2 dalies 2 ar 3 punkte nurodytą prašymą išduoti Europos tyrimo orderį, kreipiasi į prašymą pateikusia instituciją, kad ši per nurodytą terminą pateiktų trūkstamą informaciją ir prireikus papildytų Europos tyrimo orderio projektą. Jeigu per nurodytą terminą negaunama trūkstama informacija, prašymas išduoti Europos tyrimo orderį grąžinamas jį pateikusiai institucijai.

5. Teismas arba prokuroras, sprendamas dėl Europos tyrimo orderio išdavimo, įvertina, ar Europos tyrimo orderio išdavimas atitinka proporcingumo principą atsižvelgiant į padarytos nusikalstamos veikos pavojingumo pobūdį ir laipsnį.

6. Europos tyrimo orderis išduodamas užpildžius Lietuvos Respublikos teisingumo ministro tvirtinamą pavyzdinę Europos tyrimo orderio formą. Europos tyrimo orderis, išduodamas gavus šio straipsnio 2 dalies 2 ar 3 punkte nurodytą prašymą, turi būti išduotas ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų nuo visos Europos tyrimo orderiui išduoti reikalingos informacijos gavimo. Europos tyrimo orderis turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė narė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Europos tyrimo orderio vertimo laikas neįskaitomas į šioje dalyje nurodytą terminą.

7. Teisėjas, prokuroras ir ikiteisminio tyrimo pareigūnas kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimu gali dalyvauti atliekant Europos tyrimo orderyje nurodytus proceso veiksmus kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

60 straipsnis. Europos tyrimo orderio perdavimas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

1. Europos tyrimo orderį išdavusi institucija jį tiesiogiai perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai arba šios valstybės narės centrinei institucijai, jeigu ši yra paskirta. Jeigu nėra žinoma kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, gali būti konsultuojamasi su Europos teisminio tinklo kontaktiniais asmenimis. Europos tyrimo orderis perduodamas bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gali nustatyti dokumentų autentiškumą.

2. Neatidėliotinais atvejais Europos tyrimo orderis kitai Europos Sąjungos valstybei narei gali būti siunčiamas per Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokurorą – Lietuvos nacionalinį narį Eurojuste (Lietuvos nacionalinio nario Eurojuste

pavaduotoją).

3. Jeigu siekiant papildyti ar pakeisti ankstesnį Europos tyrimo orderį buvo išduotas naujas Europos tyrimo orderis, jį tiesiogiai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai gali perduoti ir pareigūnai, kurie šio įstatymo 59 straipsnio 8 dalyje nurodytais atvejais dalyvauja atliekant proceso veiksmus kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje.

4. Jeigu Europos tyrimo orderis išduotas siekiant perimti elektroninių ryšių tinklais perduodamą informaciją kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurios techninė pagalba yra reikalinga, ir galimybę suteikti visą būtiną techninę pagalbą tam pačiam elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos perėmimui turi daugiau negu viena Europos Sąjungos valstybė narė, toks Europos tyrimo orderis gali būti siunčiamas tik vienai Europos Sąjungos valstybei narei. Pirmenybė visada teikiama tai Europos Sąjungos valstybei narei, kurioje yra arba bus informacijos perėmimo subjektas.

5. Europos tyrimo orderį išdavusi institucija visais su Europos tyrimo orderio vykdymu susijusiais klausimais su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija arba centrine institucija susižino tiesiogiai.

61 straipsnis. Institucijų pareigos perdavus vykdyti Europos tyrimo orderį

1. Europos tyrimo orderio išdavimą inicijavusi institucija privalo:

1) nedelsdama informuoti Europos tyrimo orderį išdavusią instituciją apie pateiktą skundą dėl sprendimo atlikti Europos tyrimo orderyje nurodytus proceso veiksmus, apie šio skundo nagrinėjimo rezultatus, apie taikytino proceso veiksmo pakeitimą kitu proceso veiksmu arba apie tai, kad atsirado kitų priežasčių, dėl kurių Europos tyrimo orderyje nurodytų proceso veiksmų taikymas tampa nebetikslingas;

2) Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka laiku priimti reikalingus sprendimus dėl Europos tyrimo orderyje nurodytų proceso veiksmų panaikinimo, pakeitimo ar jų taikymo termino pratęsimo arba laiku kreiptis į kompetentingas institucijas dėl šių sprendimų priėmimo ir apie juos nedelsdama informuoti Europos tyrimo orderį išdavusią instituciją, o prireikus išduoti papildytą ar pakeistą Europos tyrimo orderį, šio įstatymo 59 straipsnyje nustatyta tvarka laiku pateikti prašymą dėl Europos tyrimo orderio išdavimo;

3) atlikus proceso veiksmus, kuriems atlikti suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo laikinai buvo perduotas į Lietuvos Respubliką,

nedelsdama po šių veiksmų atlikimo informuoti Europos tyrimo orderį išdavusią instituciją;

4) laiku pranešti Europos tyrimo orderį išdavusiai institucijai, kad laikinai paimti daiktai, dokumentai ar kitas turtas gali būti perduoti Lietuvos Respublikai arba grąžinti jų savininkams, jeigu Europos tyrimo orderyje buvo nurodyta, kad daiktai, dokumentai ar kitas turtas turi būti laikomi kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kol bus nuspręsta dėl jų perdavimo Lietuvos Respublikai arba konfiskavimo;

5) jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, perduodama medžiagą, daiktus, dokumentus ar kitą turtą, pareikalavo, kad jie būtų grąžinti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, kai tik jie taps nebereikalingi Lietuvos Respublikoje vykstančiame baudžiamajame procese, iš karto po to, kai jie tampa nebereikalingi baudžiamajame procese, kuriame buvo išduotas Europos tyrimo orderis, nedelsdama informuoti Europos tyrimo orderį išdavusią instituciją.

2. Europos tyrimo orderį išdavusi institucija privalo:

1) visą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos vykdam Europos tyrimo orderį gautą informaciją perduoti Europos tyrimo orderio išdavimą inicijavusiai institucijai;

2) bendradarbiauti su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir savo iniciatyva ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu jai teikti visą informaciją, reikalingą sklandžiai Europos tyrimo orderio vykdymo eigai užtikrinti, įskaitant informaciją apie pateiktą skundą dėl Europos tyrimo orderio išdavimo ar sprendimo taikyti orderyje nurodytą proceso veiksmą ir šio skundo nagrinėjimo rezultatus;

3) išnykus Europos tyrimo orderio išdavimo pagrindui, atšaukti Europos tyrimo orderį;

4) jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija kreipėsi dėl Europos tyrimo orderio vykdymo svarbos arba pranešė, kad proceso veiksmas, dėl kurio išduotas Europos tyrimo orderis, nenustatytas jos teisėje arba jo negalima būtų atlikti panašioje nacionalinėje byloje, pasikonsultavusi su Europos tyrimo orderio išdavimą inicijavusia institucija, nedelsdama nuspręsti, ar palikti galioti išduotą Europos tyrimo orderį, ar jį pakeisti, papildyti arba panaikinti;

5) užtikrinti, kad suimtas arba su laisvės atėmimu susijusią bausmę atliekantis asmuo, kuris buvo laikinai perduotas į Lietuvos Respubliką, nedelsiant po proceso veiksmų, kuriems buvo perduotas, atlikimo ir bet kuriuo atveju per kitos Europos

Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos nurodytą terminą būtų grąžintas kitai Europos Sąjungos valstybei narei;

6) laiku pranešti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai, kad laikinai paimti daiktai, dokumentai ar kitas turtas gali būti perduoti Lietuvos Respublikai arba grąžinti jų savininkams, jeigu Europos tyrimo orderyje buvo nurodyta, kad daiktai, dokumentai ar kitas turtas turi būti laikomi kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kol bus nuspręsta dėl jų perdavimo Lietuvos Respublikai arba konfiskavimo;

7) jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, perduodama medžiagą, daiktus, dokumentus ar kitą turtą, pareikalavo, kad jie būtų grąžinti kitai Europos Sąjungos valstybei narei, kai tik jie taps nebereikalingi Lietuvos Respublikoje vykstančiame baudžiamajame procese, užtikrinti, kad jie būtų grąžinti kitai Europos Sąjungos valstybei narei iš karto po to, kai jie tampa nebereikalingi baudžiamajame procese, kuriame buvo išduotas Europos tyrimo orderis;

8) prireikus kreiptis į užsienio valstybės instituciją ar tarptautinę organizaciją dėl imuniteto, taikomo pagal tarptautinę teisę, panaikinimo ar kompetentingos užsienio valstybės institucijos arba tarptautinės organizacijos leidimo suteikimo.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2, 6, 7, 8 punktuose nurodytas funkcijas Europos tyrimo orderį išdavusi institucija gali pavesti atlikti Europos tyrimo orderio išdavimą inicijavusiai ikiteisminio tyrimo įstaigai.

62 straipsnis. Europos tyrimo orderio perdavimo vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei pasekmės

1. Išlaidos, susijusios su Europos tyrimo orderio vykdymu kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, tenka kitai Europos Sąjungos valstybei narei, išskyrus išlaidas, kurios atsirado Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat asmens laikino perdavimo iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką išlaidas, teisėjo, prokuroro ar ikiteisminio tyrimo pareigūno dalyvavimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje atliekant proceso veiksmus išlaidas bei duomenų, surinktų iš elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos, transkripcijos, dekodavimo ar iššifravimo išlaidas, kurios apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija praneša, kad Europos tyrimo orderio vykdymo išlaidos gali būti itin didelės ir prašo padengti šias išlaidas, Europos tyrimo orderį išdavusi institucija, prireikus pasikonsultavusi su kitos Europos Sąjungos valstybės

narės kompetentinga institucija dėl išlaidų pasidalijimo, gali nuspręsti padengti šias išlaidas ar jų dalį arba visiškai ar iš dalies atšaukti arba pakeisti Europos tyrimo orderį. Padengti išlaidas gali nuspręsti ir Europos tyrimo orderio išdavimą inicijavusi institucija.

2. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija nenurodė kitaip, vykdant Europos tyrimo orderį gauti įrodymai ar kita informacija naudojami tik tiek, kiek jie yra būtini Europos tyrimo orderyje nurodytam ikiteisminiam tyrimui ar baudžiamajam procesui.

3. Jeigu po to, kai surinkta medžiaga, daiktai, dokumentai ar kitas turtas įvykdžius Europos tyrimo orderį buvo perduoti Lietuvos Respublikai, kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje patenkinamas skundas dėl su Europos tyrimo orderio vykdymu susijusių proceso veiksmų ar sprendimų, į šią aplinkybę atsižvelgiama Lietuvos Respublikoje vykstančio baudžiamojo proceso metu.

63 straipsnis. Laikinas suimto arba su laisvės atėmimu susijusių bausmę atliekančio asmens perdavimas iš Lietuvos Respublikos arba į Lietuvos Respubliką

1. Suimtas arba su laisvės atėmimu susijusių bausmę atliekantis asmuo gali būti laikinai perduotas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę arba iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės į Lietuvos Respubliką proceso veiksmams, reikalingiems Lietuvos Respublikoje vykstančiame baudžiamajame procese atlikti, bet ne baudžiamojo persekiojimo tikslais.

2. Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras, iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gavęs informaciją, kad Europos tyrimo orderis, kuriuo buvo prašoma atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą proceso veiksmą, buvo pripažintas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, nedelsdamas kreipiasi į šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nurodytas institucijas dėl asmens perdavimo. Tuo atveju, kai laikinas asmens perdavimas turi būti vykdomas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai nurodomas ir terminas, per kurį asmuo turi būti grąžintas į Lietuvos Respubliką.

3. Laikiniai į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės perduotas asmuo negali būti Lietuvos Respublikoje sulaikytas, traukiamas baudžiamajon atsakomybėn ir nuteistas už iki jo perdavimo į Lietuvos Respubliką padarytą nusikalstamą veiką, kuri nebuvo nurodyta Europos tyrimo orderyje, išskyrus atvejus, kai asmuo,

turėdamas galimybę išvykti iš Lietuvos Respublikos, ja nepasinaudojo per penkiolika dienų arba palikęs Lietuvos Respublikos teritoriją vėl į ją sugrįžo.

4. Jeigu šiame straipsnyje nustatyta tvarka asmuo buvo perduotas iš Lietuvos Respublikos į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje taikyto suėmimo laikas įskaitomas į suėmimo ir bausmės laiką Lietuvos Respublikoje.

64 straipsnis. Pranešimas kitai Europos Sąjungos valstybei narei, kurioje yra informacijos perėmimo subjektas ir kurios techninės pagalbos nereikia

1. Kai Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 154 straipsnyje nustatyta tvarka yra priimta ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis dėl elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos kontrolės, jos fiksavimo ir kaupimo ir ją vykdant reikia surinkti duomenis iš informacijos perėmimo subjekto, esančio kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurios techninės pagalbos nereikia informacijos perėmimui įvykdyti, teritorijoje, šio įstatymo 59 straipsnio 2 dalyje nurodyta institucija, naudodama Lietuvos Respublikos teisingumo ministro tvirtinamą pavyzdinę pranešimo formą, apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją:

1) prieš perimant informaciją, kai priėmus nutartį yra žinoma, kad informacijos perėmimo subjektas yra arba bus Europos Sąjungos valstybės narės, kuriai pranešama, teritorijoje;

2) informacijos perėmimo metu arba perėmus informaciją, nedelsdama po to, kai tampa žinoma, kad informacijos perėmimo subjektas informacijos perėmimo metu yra arba buvo Europos Sąjungos valstybės narės, kuriai pranešama, teritorijoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė narė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialiųjų kalbų.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

XII SKYRIUS

TURTO (ARBA ĮRODYMŲ) AREŠTO AKTŲ PRIPAŽINIMO IR VYKDYMO LIETUVOS RESPUBLIKOJE TVARKA IR SĄLYGOS

65 straipsnis. Institucijos, pripažįstančios kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti turto (arba įrodymų) arešto aktą

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtą ir Lietuvos Respublikai perduotą vykdyti turto (arba įrodymų) arešto aktą Lietuvos Respublikoje pripažįsta turto buvimo vietos apygardos prokuratūros arba Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroras, užrašydamas rezoliuciją. Prokuroras turto (arba įrodymų) arešto aktą atsisako pripažinti nutarimu.

2. Prokuroras turto (arba įrodymų) arešto aktą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gauna tiesiogiai arba per Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą. Visas tolesnis prokuroro ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos susirašinėjimas vyksta tiesiogiai. Prokuroras turto (arba įrodymų) arešto aktą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali gauti iš Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokuroro – Lietuvos nacionalinio nario Eurojuste (Lietuvos nacionalinio nario Eurojuste pavaduotojo).

3. Jeigu turto (arba įrodymų) arešto aktą gavo institucija, neturinti kompetencijos spręsti dėl jo pripažinimo, turto (arba įrodymų) arešto aktą ji persiunčia šio straipsnio 1 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai kuo greičiau, o kai tai praktiškai įmanoma, – per 24 valandas nuo gavimo, ir apie tai informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

66 straipsnis. Turto (arba įrodymų) arešto akto pripažinimas Lietuvos Respublikoje

1. Sprendimą pripažinti arba visiškai ar iš dalies atsisakyti pripažinti turto (arba įrodymų) arešto aktą prokuroras priima kuo greičiau, o kai tai praktiškai įmanoma, – ne vėliau kaip per 24 valandas nuo turto (arba įrodymų) arešto akto gavimo, ir apie tai nedelsdamas raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Jeigu buvo nuspręsta atsisakyti pripažinti turto (arba įrodymų) arešto aktą, nurodomi ir atsisakymo motyvai.

2. Prokuroras gali atsisakyti pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą turto (arba įrodymų) arešto aktą, jeigu:

1) turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymas pažeistų pagrindines žmogaus teises ir (ar) laisves;

2) turto (arba įrodymų) arešto akto pripažinimas ir vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;

3) turto (arba įrodymų) arešto aktas išduotas dėl daiktų, dokumentų ar kito turto, kuriems pagal tarptautinės teisės normas ar Lietuvos Respublikos įstatymus taikomas imunitetas nuo baudžiamosios jurisdikcijos, arba kai Lietuvos Respublikos įstatymai draudžia tokių daiktų, dokumentų ar kito turto paėmimą;

4) turto (arba įrodymų) arešto aktas išduotas dėl veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nelaikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu, išskyrus atvejus, kai turto (arba įrodymų) arešto aktas išduotas dėl 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nusikalstamos veikos ir turto (arba įrodymų) arešto aktą išdavusios Europos Sąjungos valstybės narės baudžiamieji įstatymai už šią nusikalstamą veiką numato ne mažesnę negu trejų metų su laisvės atėmimu susijusią bausmę;

5) negautas 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje 9 straipsnyje nurodytas liudijimas arba jis yra neišsamus, arba aiškiai neatitinka turto (arba įrodymų) arešto akto, kurio pagrindu liudijimas turėjo būti išduotas, ir liudijimas nebuvo pateiktas, papildytas ar ištaisytas per prokuroro nustatytą terminą, arba gautas liudijimas neišverstas į lietuvių kalbą.

3. Negalima atsisakyti pripažinti turto (arba įrodymų) arešto akto, kuris išduotas dėl nusikalstamos veikos, susijusios su mokesčiais ir rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, remiantis tuo, kad tos pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos nenustatyti Lietuvos Respublikos teisės aktuose, arba tuo, kad tokių mokesčių, rinkliavų, muitų ar valiutos keitimo teisinis reglamentavimas Lietuvoje skiriasi nuo kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktuose nustatyto reglamentavimo.

4. Šio straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytu atveju prokuroras konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos per nustatytą terminą pateikti papildomus dokumentus, paaiškinimus ar kitą reikalingą informaciją, papildyti ar ištaisyti šio straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytą liudijimą. Be to, prokuroras taip pat gali vietoj šio straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodyto liudijimo priimti lygiavertį dokumentą arba atleisti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją nuo šio reikalavimo, jeigu pakanka pateiktos informacijos.

5. Šiame straipsnyje ir šio įstatymo 65 straipsnyje nustatyta tvarka surašytos

prokuroro rezoliucijos ir priimti nutarimai neskundžiami.

67 straipsnis. Turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Priėmęs sprendimą pripažinti turto (arba įrodymų) arešto aktą, prokuroras jį vykdo kuo greičiau laikinai apribodamas nuosavybės teisę į turto (arba įrodymų) arešto akte nurodytą turtą, darydamas kratą ar poėmį arba atlikdamas kitus Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse bei šiame šio įstatymo skyriuje numatytus veiksmus. Atlikti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo veiksmus gali būti pavesta kitam prokurorui ar ikiteisminio tyrimo įstaigai.

2. Vykdamas turto (arba įrodymų) arešto aktą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu gali būti laikomasi ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse ar šiame šio įstatymo skyriuje nenustatytų proceso taisyklių, jei jų laikymasis nepažeidžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir neprieštarauja esminiams baudžiamojo proceso Lietuvos Respublikoje principams. Jeigu laikytis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse ar šiame šio įstatymo skyriuje nenustatytų proceso taisyklių neįmanoma, apie tai informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

3. Turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą kontroliuoja jį pripažinęs prokuroras. Prireikus visais su turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymu susijusiais klausimais prokuroras konsultuojasi su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Prokuroras gali nuspręsti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą laikinai atidėti, jeigu:

1) turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymas pakenktų vykstančiam kriminalinės žvalgybos tyrimui arba baudžiamajam procesui;

2) turto (arba įrodymų) arešto aktas išduotas dėl daiktų, dokumentų ar kito turto, į kuriuos jau laikinai apribota nuosavybės teisė, arba jie paimti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka.

5. Išnykus priežastims, dėl kurių buvo atidėtas turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymas, prokuroras imasi turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo veiksmų ir apie tai raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

6. Daiktų, dokumentų ar kito turto, kurie buvo paimti vykdamas turto (arba įrodymų) arešto aktą, paėmimas taikomas tol, kol šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytais atvejais bus

nuspręsta dėl jų perdavimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ar dėl jų konfiskavimo arba kol šio įstatymo 68 straipsnyje nustatyta tvarka priimamas sprendimas nutraukti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą.

7. Kartu su turto (arba įrodymų) arešto aktu atsiųsti ar vėliau gauti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymai perduoti turto (arba įrodymų) arešto akte nurodytus daiktus, dokumentus ar kitą turtą arba juos konfiskuoti nagrinėjami Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nustatyta tvarka.

8. Negalima atsisakyti vykdyti kartu su turto (arba įrodymų) arešto aktu atsiųsto ar vėliau gauto kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymo perduoti turto (arba įrodymų) arešto akte nurodytus daiktus, dokumentus ar kitą turtą dėl to, kad šis prašymas pateiktas dėl veikos, kuri pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą nelaikoma nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu, jeigu ši veika nustatyta 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje 3 straipsnio 2 dalyje ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės baudžiamieji įstatymai už šią nusikalstamą veiką numato ne mažesnę negu trejų metų su laisvės atėmimu susijusią bausmę.

9. Apie turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo veiksmus, kurių buvo imtasi, taip pat apie sprendimą laikinai atidėti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą, įskaitant numatomą atidėjimo trukmę bei motyvus, ir apie alternatyvias procesines prievartos priemonės, kurios gali būti taikomos turto (arba įrodymų) arešto akte nurodytam turtui, prokuroras nedelsdamas raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

10. Turto (arba įrodymų) arešto akte nurodyti duomenys viešai neskelbtini, išskyrus tiek, kiek būtina jo vykdymui užtikrinti. Prokuroras, negalėdamas užtikrinti turto (arba įrodymų) arešto akte nurodytų duomenų neskelbtinumo, apie tai nedelsdamas informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją. Prokuroras reikiamaiais atvejais įspėja proceso dalyvius ar kitus asmenis, mačiusius atliekamus turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo veiksmus, kad draudžiama be jo leidimo paskelbti turto (arba įrodymų) arešto akto duomenis.

11. Išlaidos, susijusios su turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymu Lietuvos Respublikoje, apmokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, išskyrus išlaidas, kurios atsirado kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje, nebent kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir turto (arba įrodymų) arešto

aktą pripažinęs prokuroras susitaria kitaip.

12. Turto (arba įrodymų) arešto akto pagrįstumas gali būti skundžiamas tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms.

13. Tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę priimti sprendimus, susijusius su turto (arba įrodymų) arešto akto pakeitimu, papildymu, panaikinimu ar atšaukimu. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos pakeistas ar papildytas turto (arba įrodymų) arešto aktas pripažįstamas šio įstatymo 65 ir 66 straipsniuose nustatyta tvarka.

14. Turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo metu atliekami proceso veiksmai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatytais atvejais ir tvarka. Prokuroras apie skundo padavimą, jo motyvus, taip pat apie skundo nagrinėjimo rezultatus informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją.

68 straipsnis. Turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo nutraukimas

1. Turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymas gali būti nutrauktas prokuroro nutarimu, jeigu:

1) turto (arba įrodymų) arešto akte nurodyti daiktai, dokumentai ar kitas turtas yra dingę, sunaikinti arba jų negalima rasti nurodytoje vietoje;

2) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija panaikina turto (arba įrodymų) arešto aktą arba atšaukia jo vykdymą;

3) sueina procesinių prievartos priemonių taikymo maksimalūs terminai, nustatyti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse;

4) atsiranda kitų priežasčių, dėl kurių vykdyti turto (arba įrodymų) arešto aktą tampa neįmanoma.

2. Prokuroras, priėmęs nutarimą nutraukti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą, nedelsdamas raštu informuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją apie turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymo nutraukimą ir jo motyvus. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytais atvejais kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija informuojama iš anksto prieš priimant sprendimą nutraukti turto (arba įrodymų) arešto akto vykdymą.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

XIII SKYRIUS

**LIETUVOS RESPUBLIKOJE IŠDUOTŲ TURTO (ARBA ĮRODYMŲ) AREŠTO
AKTŲ LIUDIJIMŲ PERDAVIMO VYKDYTI KITOMS EUROPOS SĄJUNGOS
VALSTYBĖMS NARĖMS TVARKA IR SĄLYGOS**

69 straipsnis. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo išdavimas

1. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas gali būti išduotas:

1) siekiant užtikrinti galimą turto konfiskavimą, ikiteisminio tyrimo ar baudžiamosios bylos nagrinėjimo teisme metu paaiškėjus, kad įtariamojo, kaltinamojo ar pagal įstatymus materialiai atsakingo už įtariamojo ar kaltinamojo veiksmus fizinio asmens arba fizinių asmenų ar juridinio asmens turimas nusikalstamu būdu gautas arba įgytas turtas arba Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 72³ straipsnyje nurodytus požymius atitinkantis konfiskuotinas turtas yra ar gali būti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir yra priimtas prokuroro nutarimas ar teismo nutartis skirti arba pratęsti laikiną nuosavybės teisės apribojimą;

2) kai gauta pakankamai duomenų, kad Airijoje arba Danijos Karalystėje yra arba gali būti nusikalstamos veikos įrankių, nusikalstamu būdu gautų ar įgytų daiktų bei vertybių, taip pat daiktų ar dokumentų, galinčių turėti reikšmės nusikalstamai veikai tirti, arba kad koks nors asmuo, esantis Airijoje ar Danijos Karalystėje, jų turi ir yra priimta ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis daryti kratą, arba kai reikia paimti daiktus ar dokumentus, turinčius reikšmės nusikalstamai veikai tirti, ir tiksliai žinoma, kur jie yra Airijoje ar Danijos Karalystėje, ir yra priimta ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis daryti poėmį.

2. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išduoda Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra arba apygardos prokuratūra, kai turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas išduodamas Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai ar apygardos prokuratūrai atliekant ikiteisminį tyrimą arba gavus bylą nagrinėjančio teismo ar ikiteisminio tyrimo įstaigos, kurios atliekamam ikiteisminiam tyrimui vadovauja Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra ar apygardos prokuratūra, prašymą.

3. Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai ir apygardos prokuratūrai pateikiamas motyvuotas prašymas išduoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą ir prie jo pridedami:

1) turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo projektas;

2) prokuroro nutarimo skirti laikiną nuosavybės teisės apribojimą arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nutarties pratęsti laikiną nuosavybės teisės apribojimą, arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nutarties daryti kratą ar poėmį nuorašas.

4. Jeigu turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimui išduoti trūksta informacijos, prokuratūra, gavusi prašymą išduoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą, kreipiasi į prašymą pateikusia instituciją, kad ši pateiktų trūkstamą informaciją ir prireikus per nurodytą terminą papildytų turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo projektą. Jeigu per nurodytą terminą trūkstama informacija negaunama, prašymas išduoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą grąžinamas jį pateikusiai institucijai.

5. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas išduodamas užpildžius Lietuvos Respublikos teisingumo ministro tvirtinamą pavyzdinę turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo formą. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas, išduodamas gavus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą, turi būti išduotas ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo visos šiam liudijimui išduoti reikalingos informacijos gavimo. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas turi būti išverstas į kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybinę kalbą arba į kitą kalbą, jeigu ši valstybė narė yra nurodžiusi, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Sąjungos valstybių narių oficialių kalbų. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo vertimo laikas neįskaitomas į šioje dalyje nurodytą terminą.

70 straipsnis. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo perdavimas vykdyti kitai Europos Sąjungos valstybei narei

1. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą, jo vertimą ir prokuroro nutarimą ar teismo nutartį skirti arba pratęsti laikiną nuosavybės teisės apribojimą arba ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartį daryti kratą ar poėmį turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusi institucija tiesiogiai perduoda kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai arba šios valstybės narės centrinei institucijai, jeigu ši yra paskirta. Jeigu nėra žinoma kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, gali būti konsultuojamasi su Europos teisminio tinklo kontaktiniais asmenimis. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas perduodamas bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, kai kita Europos Sąjungos valstybė narė gali nustatyti dokumentų autentiškumą.

2. Neatidėliotinais atvejais turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimas kitai Europos Sąjungos valstybei narei gali būti siunčiamas per Lietuvos Respublikos

generalinės prokuratūros prokurorą – Lietuvos nacionalinį narį Eurojuste (Lietuvos nacionalinio nario Eurojuste pavaduotoją).

3. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusi institucija visais su turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo vykdymu susijusiais klausimais su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija arba centrine institucija susižino tiesiogiai.

4. Išlaidos, susijusios su turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo vykdymu kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, tenka kitai Europos Sąjungos valstybei narei, išskyrus išlaidas, kurios atsirado Lietuvos Respublikos teritorijoje, nebent kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusi institucija susitaria kitaip.

71 straipsnis. Institucijų pareigos perdavus vykdyti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą

1. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo išdavimą inicijavusi institucija privalo:

1) nedelsdama informuoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusią instituciją, jeigu buvo panaikintas laikinas nuosavybės teisės apribojimas arba ikiteisminio tyrimo teisėjo ar teismo nutartimi atsisakyta pratęsti laikino nuosavybės teisės apribojimo terminą, arba buvo panaikinta ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis daryti kratą ar poėmį, taip pat jeigu atsiranda kitų priežasčių, dėl kurių vykdyti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą tampa nebetikslinga;

2) ketindama kreiptis dėl laikino nuosavybės teisės apribojimo termino pratęsimo, likus penkiolikai dienų iki termino pabaigos apie tai informuoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusią instituciją ir, gavusi ikiteisminio tyrimo teisėjo ar teismo nutartį pratęsti laikino nuosavybės teisės apribojimo terminą, nedelsdama nutarties nuorašą pateikti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusiai institucijai;

3) prireikus išduoti papildytą ar pakeistą turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą, šio įstatymo 69 straipsnyje nustatyta tvarka laiku pateikti prašymą dėl turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo išdavimo.

2. Turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą išdavusi institucija privalo:

1) vykdydama turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą, visą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos gautą informaciją perduoti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo išdavimą inicijavusiai institucijai;

2) bendradarbiauti su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ir savo iniciatyva ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu teikti jai visą informaciją, reikalingą sklandžiai turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo vykdymo eigai užtikrinti;

3) gavusi ikiteisminio tyrimo teisėjo nutarties pratęsti laikino nuosavybės teisės apribojimo terminą nuorašą, nedelsdama pateikti prašymą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai dėl laikino nuosavybės teisės apribojimo termino pratęsimo;

4) išnykus turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimo išdavimo pagrindui, atšaukti turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimą.

Papildyta skyriumi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

XIV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Skyriaus numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

72 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

Straipsnio numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

1. Šis įstatymas, išskyrus 46 straipsnį, įsigalioja 2015 m. balandžio 1 d.

2. Šio įstatymo II ir III skyrių nuostatos taikomos sprendimams dėl laisvės atėmimo bausmės, kurie priimti po 2011 m. gruodžio 5 d. Tais atvejais, kai sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės priimtas iki 2011 m. gruodžio 5 d., taikomos Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 365 straipsnio ir atitinkamos tarptautinių sutarčių nuostatos.

3. Informaciją apie Lietuvos Respublikoje gautų, pripažintų ir atsisakytų pripažinti, taip pat kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms perduotų vykdyti ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse pripažintų ar atsisakytų pripažinti sprendimų dėl laisvės atėmimo bausmės ir sprendimų dėl su laisvės atėmimu nesusijusios bausmės, ir sprendimų dėl probacijos skaičių renka ir sistemina, taip pat nuo 2019 metų kasmet iki vasario 1 dienos Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai teikia Nacionalinė teismų administracija.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

4. Informaciją apie šio įstatymo II ir III skyriuose nustatyta tvarka iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių perimtų ir kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms perduotų nuteistųjų skaičių renka ir sistemina, taip pat nuo 2019 metų kasmet iki vasario 1 dienos Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai teikia Viešojo saugumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

5. Informaciją apie kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms perduotų vykdyti ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įvykdytų turto (arba įrodymų) arešto akto liudijimų skaičių renka ir sistemina, taip pat nuo 2019 metų kasmet iki vasario 1 dienos Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai teikia Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

73 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos teisingumo ministrui

Straipsnio numeracijos pakeitimas:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

Lietuvos Respublikos teisingumo ministras iki šio įstatymo įsigaliojimo patvirtina šiam įstatymui įgyvendinti reikalingų dokumentų pavyzdines formas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

Lietuvos Respublikos įstatymo
„Dėl Europos Sąjungos valstybių
narių sprendimų
baudžiamosiose bylose tarpusavio
pripažinimo ir vykdymo“
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*,

19 skyrius, 6 tomas, p. 185).

Papildyta punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

2. 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (OL 2008 L 327, p. 27), iš dalies pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL 2009 L 81, p. 24).

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

3. 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/947/TVR dėl teismo sprendimų ir sprendimų dėl lygtinio nuteisimo tarpusavio pripažinimo principo taikymo siekiant užtikrinti lygtinio atleidimo priemonių ir alternatyvių sankcijų priežiūrą (OL 2008 L 337, p. 102), iš dalies pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL 2009 L 81, p. 24).

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

4. 2009 m. spalio 23 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/829/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo sprendimams dėl kardomųjų priemonių Europos Sąjungos valstybėse narėse kaip alternatyvos kardomajam kalinimui (OL 2009 L 294, p. 20).

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

5. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio (OL 2011 L 338, p. 2).

Papildyta punktu:

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

6. 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL 2014 L 130, p. 1).

Papildyta punktu:

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1675](#), 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-15, i. k. 2015-07408

Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Europos Sąjungos valstybių narių sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo“ Nr. XII-1322 1, 2, 40 straipsnių ir priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo naujais VIII ir IX skyriais įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-397](#), 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09778

Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Europos Sąjungos valstybių narių sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo“ Nr. XII-1322 pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1903](#), 2019-01-11, paskelbta TAR 2019-01-21, i. k. 2019-00887

Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Europos Sąjungos valstybių narių sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo“ Nr. XII-1322 18 straipsnio pakeitimo įstatymas